

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 11

fyrtiosjätte årgången

16 januari 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 58/2003 av den 19 december 2002 om stadgar för de genomförandeorgan som ansvarar för vissa uppgifter som avser förvaltningen av gemenskapsprogram** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 59/2003 av den 15 januari 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 9
- Kommissionens förordning (EG) nr 60/2003 av den 15 januari 2003 om öppnandet av anbudsförfarande för sänkning av importtullar på majs till Portugal från tredje land 11
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 61/2003 av den 15 januari 2003 om ändring av bilagorna I och II i rådets förordning (EEG) nr 2377/90 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung ⁽¹⁾** 12
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 62/2003 av den 14 januari 2003 om fastställande av enhetsvärdena för tullvärdesbestämmelse när det gäller vissa lättförädlbara varor** 15
- Kommissionens förordning (EG) nr 63/2003 av den 15 januari 2003 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn 19
- Kommissionens förordning (EG) nr 64/2003 av den 15 januari 2003 om ändring av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg 22
- Kommissionens förordning (EG) nr 65/2003 av den 15 januari 2003 om ändring av exportbidraget för malt 24

Europaparlamentet och rådet

2003/32/EG:

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut av den 21 november 2002 om användning av Europeiska unionens solidaritetsfond enligt punkt 3 i det interinstitutionella avtalet av den 7 november 2002 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om finansieringen av Europeiska unionens solidaritetsfond som komplettering till det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet 26

Rådet

2003/33/EG:

- ★ Rådets beslut av den 19 december 2002 om kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid avfallsdeponier i enlighet med artikel 16 i, och bilaga II till, direktiv 1999/31/EG 27

Kommissionen

2003/34/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 10 januari 2003 om avslående av en ansökan om undantag från rådets beslut 2001/822/EG när det gäller ursprungsreglerna för socker från Nederländska Antillerna [delgivet med nr K(2002) 5501] 50

2003/35/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 10 januari 2003 om ett principiellt erkännande av fullständigheten hos den dokumentation som lämnats in för detaljerad granskning inför ett eventuellt införande av benalaxyl-M, bentiavalikarb, 1-metylcyklopropen, protiokonazol och fluoxastrobin i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 5575] 52

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 58/2003

av den 19 december 2002

om stadgar för de genomförandeorgan som ansvarar för vissa uppgifter som avser förvaltningen av gemenskapsprogram

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Ett ökande antal olika program har inrättats till förmån för olika kategorier av mottagare inom ramen för den verksamhet som avses i artikel 3 i fördraget. Normalt ansvarar kommissionen för att anta genomförandebestämmelser för dessa program, nedan kallade "gemenskapsprogram".
- (2) Genomförandet av dessa gemenskapsprogram finansieras åtminstone delvis genom anslag ur Europeiska unionens allmänna budget.
- (3) Enligt artikel 274 i fördraget är kommissionen ansvarig för genomförandet av budgeten.
- (4) För att kommissionen skall kunna ta sitt fulla ansvar inför medborgarna bör den prioritera sina institutionella åligganden. Följaktligen bör kommissionen ha möjlighet att till tredje part delegera vissa uppgifter som gäller förvaltningen av gemenskapsprogram. Att lägga ut vissa förvaltningsuppgifter kan för övrigt vara ett mer effektivt sätt att uppnå gemenskapsprogrammets mål.
- (5) Utläggningen av förvaltningsuppgifter bör emellertid hållas inom de gränser som följer av det institutionella system som inrättas genom fördraget. Detta innebär att det inte är möjligt att lägga ut sådana uppgifter som genom fördraget åläggs institutionerna och där det finns utrymme för skönsmässig bedömning för att omsätta politiska beslut i handling.

(6) För att uppgifter skall få läggas ut krävs det dessutom en kostnads- och lönsamhetsanalys med beaktande av ett flertal faktorer, bland annat en identifiering av vilka uppgifter som är lämpliga att lägga ut, en kostnads- och lönsamhetsanalys som inbegriper kostnaderna för kontroll, samordning och påverkan på de mänskliga resurserna, vilken effektivitet och flexibilitet som kan uppnås för de uppgifter som har lagts ut, på vilket sätt olika förfaranden förenklas, hur nära slutmottagarna den delegerade verksamheten ligger, i vilken grad gemenskapens roll som initiativtagare till gemenskapsprogrammet ifråga synliggörs samt hur tillräckligt kunskande kan upprätthållas inom kommissionen.

(7) Ett sätt att lägga ut uppgifter är att anlita gemenskapsrättsliga organ som är juridiska personer, nedan kallade "genomförandeorgan".

(8) För att genomförandeorganen skall fungera enhetligt på det institutionella planet bör deras stadgar fastställas, särskilt vad gäller vissa centrala aspekter såsom organisation, uppgifter, arbetssätt, budgetordning, personal, kontroller och ansvar.

(9) I egenskap av institution med ansvar för att genomföra olika gemenskapsprogram är kommissionen bäst lämpad att bedöma om och hur ett genomförandeorgan skall tilldelas förvaltningsuppgifter inom ett eller flera bestämda gemenskapsprogram. Det faktum att ett genomförandeorgan anlitas befriar emellertid inte kommissionen från sitt ansvar enligt fördraget, i synnerhet enligt artikel 274. Den bör alltså noga kunna fastställa ramarna för varje genomförandeorgans verksamhet och utöva en effektiv kontroll över hur det fungerar, särskilt vad gäller dess ledningsorgan.

(10) Därför bör kommissionen ha befogenhet att inrätta och, när så är lämpligt, avveckla ett genomförandeorgan i enlighet med denna förordning. De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EGT C 120 E, 24.4.2001, s. 89 och C 103 E, 30.4.2002, s. 253.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 5 juli 2001 (ännu inte offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 345, 6.12.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (11) Kommissionen måste också få utse både genomförandeorganets styrelsemedlemmar och dess direktör, så att den inte förlorar kontrollen över uppgifter som omfattas av dess behörighet när dessa läggs ut till genomförandeorganet.
- (12) Slutligen måste genomförandeorganets verksamhet också helt och fullt överensstämma med kommissionens programplanering för de gemenskapsprogram som genomförandeorganet förvaltar. Det årliga arbetsprogrammet för genomförandeorganet bör därför godkännas av kommissionen och stämma överens med budgetbesluten.
- (13) För att utläggningen av arbetsuppgifter skall kunna bli effektiv och för att genomförandeorganets expertkunskap fullständigt skall kunna utnyttjas, bör kommissionen helt eller delvis till detta organ kunna delegera genomförandet av ett eller flera gemenskapsprogram, med undantag av uppgifter där det finns utrymme för skönsmässig bedömning för att omsätta politiska beslut i handling. Till de uppgifter som får delegeras hör att förvalta alla eller vissa etapper av ett visst projekt, att anta nödvändiga åtgärder för att genomföra budgeten, att samla in och bearbeta uppgifter som skall sändas till kommissionen samt att utarbeta rekommendationer till kommissionen.
- (14) Eftersom genomförandeorganets budget endast skall täcka organets driftskostnader, bör organets inkomster huvudsakligen bestå av ett av budgetmyndigheten fastställt bidrag ur Europeiska unionens allmänna budget som tas från anslaget till de gemenskapsprogram i vars förvaltning genomförandeorganet deltar.
- (15) För att kunna säkerställa tillämpningen av artikel 274 i fördraget bör driftsanslagen för de gemenskapsprogram i vars förvaltning genomförandeorganet deltar även i fortsättningen tas upp i Europeiska unionens allmänna budget och vid utnyttjandet direkt belasta denna. Finansiella transaktioner som avser dessa anslag bör alltså genomföras enligt rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾.
- (16) Genomförandeorganen kan ha genomförandeansvar när det gäller förvaltningen av program som finansieras över andra källor än Europeiska unionens allmänna budget. Detta bör dock aldrig, inte heller indirekt, medföra extra administrationskostnader som borde täckas av ytterligare anslag som skall täckas av den allmänna budgeten ifråga. I sådana fall bör bestämmelserna i den här förordningen tillämpas, samtidigt som grundrättsakterna för respektive gemenskapsprogram beaktas.
- (17) För att genomförandeorganets förvaltning skall vara öppen och tillförlitlig förutsätts att interna och externa kontroller av dess verksamhet organiseras. Det är därför viktigt att genomförandeorganet görs ansvarigt för sina

handlingar och att det står under kommissionens administrativa överinseende utan att domstolens möjlighet till kontroll åsidosätts.

- (18) Allmänheten bör få tillgång till de handlingar som genomförandeorganet förfogar över på samma villkor och med samma begränsningar som anges i artikel 255 i fördraget.
- (19) Genomförandeorganet bör ha ett nära och kontinuerligt samarbete med de av kommissionens avdelningar som ansvarar för de gemenskapsprogram som genomförandeorganet förvaltar. Av praktiska skäl bör därför genomförandeorganet vara placerat där kommissionen och dess enheter är belägna, i enlighet med protokollet om lokalisering av säten för Europeiska gemenskapens institutioner och vissa av deras organ och enheter samt för Europol som fogas till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Europeiska kol- och stålgemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen.
- (20) För antagandet av denna förordning anges i fördraget inga andra befogenheter än de som återfinns i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med denna förordning är att fastställa stadgar för de genomförandeorgan som kommissionen under sin kontroll och på sitt ansvar får ålägga att utföra vissa uppgifter som avser förvaltningen av gemenskapsprogram.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *genomförandeorgan*: en juridisk person som inrättats i enlighet med denna förordning,
- b) *gemenskapsprogram*: all verksamhet, samlad verksamhet eller andra initiativ som enligt grundrättsakten eller berört budgetanslag skall genomföras av kommissionen till förmån för en eller flera fastställda mottagarkategorier och som härvid medför utgifter.

Artikel 3

Inrättande och avveckling

1. Kommissionen får utifrån en kostnads- och lönsamhetsanalys besluta om att inrätta ett genomförandeorgan vars syfte är att utföra vissa uppgifter som avser förvaltningen av ett eller flera gemenskapsprogram. Kommissionen skall fastställa hur länge genomförandeorganet skall finnas.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

Vid kostnads- och lönsamhetsanalysen skall flera faktorer beaktas, bland annat en definition av vilka uppgifter som är lämpliga att lägga ut, en kostnads- och intäktsanalys där man även beräknar de kostnader i form av kontroll och samordning som uppkommer och påverkan på de mänskliga resurserna, eventuella besparingar i Europeiska unionens allmänna budget, vilken effektivitet och flexibilitet som kan uppnås vid genomförandet av de uppgifter som lagts ut, på vilket sätt olika förfaranden bör förenklas, hur nära slutmottagarna de delegerade åtgärderna ligger, i vilken grad gemenskapens roll som initiativtagare till gemenskapsprogrammet ifråga synliggörs samt hur tillräckligt kunnande kan upprätthållas inom kommissionen.

2. När den tidsfrist löper ut som fastställdes då genomförandeorganet inrättades, får kommissionen förlänga dess existens för en period som inte får vara längre än den som ursprungligen fastställts. Förlängningen skall kunna förnyas. Om kommissionen bedömer att ett genomförandeorgan inte längre behövs för de aktuella förvaltningsuppgifterna eller konstaterar att dess existens inte längre överensstämmer med principerna för en sund ekonomisk förvaltning, får den besluta om att avveckla det. Den skall då utse två förvaltare som ansvarar för avvecklingen. Kommissionen skall bestämma villkoren för avvecklingen av genomförandeorganet. Det finansiella nettoresultatet av avvecklingen skall föras in i Europeiska unionens allmänna budget. Beslut om förlängning och utsträckt eller indragen förlängning skall fattas på grundval av den kostnads- och lönsamhetsanalys som avses i punkt 1.

3. Kommissionens beslut enligt punkt 1 och 2 i denna artikel skall följa förfarandet i artikel 24.2. Besluten skall ändras enligt samma förfarande. Kommissionen skall till den kommitté som avses i artikel 24.1 lämna alla nödvändiga uppgifter i detta sammanhang, bland annat de kostnads- och lönsamhetsanalyser som anges i punkt 1 i denna artikel och de utvärderingsrapporter som anges i artikel 25.

4. När ett gemenskapsprogram antas, skall kommissionen meddela budgetmyndigheten att den avser att anlita ett genomförandeorgan för att genomföra programmet.

5. Alla genomförandeorgan som inrättas enligt punkt 1 i denna artikel skall överensstämma med bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 4

Rättslig status

1. Genomförandeorganet skall vara ett gemenskapsorgan med offentligt förvaltningsuppdrag.

2. Genomförandeorganet skall vara en juridisk person. Det skall i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. Det skall bland annat kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter. Det skall därvid företrädas av sin direktör.

Artikel 5

Placering

1. Genomförandeorganet skall vara placerat där kommissionen och dess enheter är belägna, i enlighet med protokollet om lokalisering av säten för Europeiska gemenskapernas institutioner och vissa av deras organ och enheter samt för Europol.

2. Genomförandeorganet skall organiseras i enlighet med de behov som följer av de gemenskapsprogram det har till uppgift att förvalta och med hänsyn till kriterierna för sund ekonomisk förvaltning.

Artikel 6

Uppgifter

1. För att uppfylla det syfte som anges i artikel 3.1 får kommissionen ålägga genomförandeorganet alla typer av uppgifter som avser genomförandet av gemenskapsprogram, med undantag av uppgifter där det finns utrymme för skönsmässig bedömning för att omsätta politiska beslut i handling.

2. Genomförandeorganet skall särskilt ansvara för att

a) inom ramen för gemenskapsprogrammets genomförande förvalta alla eller vissa etapper av särskilda enskilda projekt samt att genomföra nödvändiga kontroller, samt för dessa syften fatta relevanta beslut på grundval av kommissionens delegering,

b) anta de budgetdokument som krävs för att genomföra gemenskapsprogrammet såväl när det gäller inkomster som utgifter på grundval av kommissionens delegering, särskilt i samband med kontraktstilldelning och bidrag,

c) samla in, analysera och till kommissionen överlämna alla uppgifter som är nödvändiga för att styra genomförandet av programmet.

3. Kommissionen skall i delegeringsbeslutet ange de villkor, kriterier, parametrar och föreskrifter som genomförandeorganet måste följa vid fullgörandet av sina uppgifter enligt punkt 2 och även ange i vilka former de avdelningar inom kommissionen som ansvarar för de gemenskapsprogram som det aktuella kontoret bidrar till att förvalta skall beredas möjlighet att utföra kontroller.

Artikel 7

Organisation

1. Genomförandeorganet skall förvaltas av en styrelse och en direktör.

2. Direktören skall vara chef för genomförandeorganets personal.

Artikel 8

Styrelsen

1. Styrelsen skall bestå av fem ledamöter som kommissionen utser.

2. Styrelseledamöterna skall förordnas för i princip två år, varvid hänsyn skall tas till den period som fastställts för att genomföra det gemenskapsprogram vars förvaltning anförtrotts genomförandeorganet. Deras förordnande skall kunna förnyas. Då ledamöternas förordnande går ut eller om de avgår, skall de kvarstå tills deras förordnande har förnyats eller de har ersatts.

3. Styrelsen skall välja en ordförande och en vice ordförande bland sina ledamöter.

4. Styrelsen skall sammanträda minst fyra gånger per år och sammankallas av ordföranden. Den får också sammankallas på begäran av minst hälften av dess ledamöter eller på begäran av direktören.

5. En styrelseledamot som är förhindrad att närvara vid ett möte får låta sig företrädas av annan ledamot som särskilt bemyndigats för mötet i fråga. En ledamot får inte företräda fler än en annan ledamot. Om ordföranden är förhindrad att delta, skall styrelsen ledas av vice ordföranden.

6. Styrelsens beslut skall fattas med enkel majoritet. Vid lika röstetal skall ordföranden ha utslagsröst.

Artikel 9

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen skall själv anta sin arbetsordning.
2. På förslag av direktören och efter kommissionens godkännande skall styrelsen senast i början av varje år anta genomförandeorganets årliga arbetsprogram, i vilket mål och indikatorer för att mäta målens uppfyllelse skall anges tydligt. Detta program skall följa kommissionens programplanering i enlighet med rättsakterna om inrättandet av de gemenskapsprogram som organet bidrar till att förvalta. Under ett budgetår får det årliga arbetsprogrammet anpassas enligt samma förfarande, för att bland annat ta hänsyn till kommissionens beslut om ifrågasatt gemenskapsprogram. Åtgärderna i det årliga arbetsprogrammet skall åtföljas av en beräkning av de nödvändiga utgifterna.
3. Styrelsen skall anta genomförandeorganets driftbudget enligt förfarandet i artikel 13.
4. Styrelsen skall efter godkännande av kommissionen besluta om mottagandet av donationer, legat och bidrag från andra källor än gemenskapen.
5. Styrelsen skall besluta hur genomförandeorganets avdelningar skall organiseras.
6. Styrelsen skall i enlighet med artikel 23.1 anta särskilda bestämmelser för att praktiskt säkra rätten till tillgång till genomförandeorganets handlingar.
7. Senast den 31 mars varje år skall styrelsen anta och förelägga kommissionen en verksamhetsrapport med bifogade uppgifter om de finansiella förhållandena och om förvalt-

ningen. Rapporten skall sammanställas i enlighet med bestämmelserna i artikel 60.7 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002. I rapporten skall en redogörelse lämnas för både användningen av driftsanslagen för de gemenskapsprogram vars förvaltning anförtrotts genomförandeorganet och genomförandet av driftbudgeten för dessa.

Kommissionen skall senast den 15 juni varje år till budgetmyndigheten överlämna en sammanfattning av de årliga rapporterna om genomförandeorganens verksamhet under föregående år tillsammans med den rapport som avses i artikel 60.7 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.

8. Styrelsen skall anta och tillämpa åtgärder för bekämpning av bedrägerier och oegentligheter.

9. Styrelsen skall utföra övriga uppgifter som åläggs den genom denna förordning.

Artikel 10

Direktör

1. Genomförandeorganets direktör skall utses av kommissionen och skall vara en tjänsteman i den mening som avses i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper, fastställda i förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 (¹), nedan kallade "tjänsteföreskrifterna".

2. Direktören skall utses för i princip fyra år, varvid det skall tas hänsyn till hur lång tid det beräknas ta att genomföra det gemenskapsprogram vars förvaltning anförtrotts genomförandeorganet. Förordnandet får förnyas. Efter det att styrelsen avgett sitt yttrande får kommissionen skilja en direktör från dennes uppdrag innan förordnandet gått ut.

Artikel 11

Direktörens uppgifter

1. Direktören skall vara genomförandeorganets företrädare. Han skall också ansvara för dess förvaltning.
2. Direktören skall förbereda styrelsens arbete, bland annat förslaget till genomförandeorganets årliga arbetsprogram. Han skall delta i styrelsens arbete utan att ha rösträtt.
3. Direktören skall se till att genomförandeorganets årliga arbetsprogram verkställs. Han skall särskilt ansvara för de uppgifter som avses i artikel 6 och fatta de beslut som krävs för ändamålet. Som genomförandeorganets delegerade utanordnare skall han ansvara för utnyttjandet av driftsanslagen för de gemenskapsprogram i vars förvaltning genomförandeorganet deltar och för vilka kommissionen fattat beslut om att delegera genomförandet av budgeten.

(¹) EGT L 56, 4.3.1968, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, EKSG, Euratom) nr 490/2002 (EGT L 77, 20.3.2002, s. 1).

4. Direktören skall utarbeta ett beräkningsunderlag för inkomster och utgifter och som utanordnare genomföra genomförandeorganets driftbudget i enlighet med den budgetförordning som avses i artikel 15.

5. Direktören skall ansvara för att förbereda och offentliggöra de rapporter som genomförandeorganet skall lägga fram för kommissionen. Detta gäller särskilt den årsrapport om genomförandeorganets verksamhet som avses i artikel 9.7, men även andra rapporter av allmän eller specifik karaktär som kommissionen begär från organet.

6. Direktören skall vara behörig att sluta anställningsavtal för genomförandeorganets personal, enligt de befogenheter som följer av anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna. Han skall ansvara för alla frågor som rör genomförandeorganets personalförvaltning.

7. I enlighet med bestämmelserna i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget skall direktören inrätta interna förvaltnings- och kontrollsystem som är anpassade till de uppgifter som anförtrots genomförandeorganet för att garantera att den verksamhet som detta bedriver är laglig, korrekt och effektiv.

Artikel 12

Driftbudget

1. Alla genomförandeorganets inkomster och utgifter skall beräknas i förväg och föras in i dess driftbudget inför varje budgetår, vilket skall sammanfalla med ett kalenderår. Beräkningarna skall innefatta en tjänsteförteckning för genomförandeorganet och skall överlämnas till budgetmyndigheten för kännedom tillsammans med det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget. Tjänsteförteckningen skall endast innefatta tjänster av tidsbegränsad karaktär och skall innehålla uppgifter om antalet tjänster och de anställdas respektive anställningskategori och lönegrad och skall godkännas av budgetmyndigheten och offentliggöras i bilagan till avsnitt III – kommissionen – i Europeiska unionens allmänna budget.

2. Inkomster och utgifter i genomförandeorganets driftbudget skall balansera varandra.

3. Genomförandeorganets inkomster skall, utöver eventuella inkomster från andra källor, bestå av ett bidrag ur Europeiska unionens allmänna budget, vilket skall beräknas av budgetmyndigheten och tas från anslagen till de gemenskapsprogram i vars förvaltning organet deltar.

Artikel 13

Upprättandet av driftbudgeten

1. Direktören skall varje år utarbeta ett förslag till driftbudget för genomförandeorganet som omfattar de driftskostnaderna för det kommande budgetåret. Direktören skall förelägga styrelsen förslaget.

2. Styrelsen skall senast den 1 mars varje år anta förslaget till följande års driftbudget, inbegripet tjänsteförteckningen, för följande budgetår och lägga fram detta för kommissionen.

3. På grundval av förslaget till budget skall kommissionen föreslå ett årligt bidrag till genomförandeorganets driftbudget, varvid den skall ta hänsyn till kommissionens programplanering för de gemenskapsprogram i vilkas förvaltning organet deltar.

4. På grundval av det årliga bidrag som fastställs av budgetmyndigheten skall styrelsen i början av varje budgetår samtidigt med arbetsprogrammet fastställa genomförandeorganets driftbudget, som skall vara anpassad till de olika bidrag som beviljas organet och medel från andra källor.

5. Genomförandeorganets driftbudget får inte fastställas definitivt innan Europeiska unionens allmänna budget är slutligt antagen.

6. Om kommissionen planerar att inrätta ett genomförandeorgan skall budgetmyndigheten i samband med budgetförarbetet och med iakttagande av öppenhetsprincipen underrättas om

a) vilka resurser som krävs för genomförandeorganets drift, både vad gäller anslag och tjänster,

b) tjänstemän vid kommissionen som planeras att stationeras ut vid genomförandeorganet,

c) vilka administrativa resurser som kommer att frigöras genom att arbetsuppgifter överförs från kommissionens enheter till genomförandeorganet och om omfördelningen av dessa frigjorda administrativa resurser.

7. Alla antagna ändringar av driftbudgeten, inklusive tjänsteförteckningen skall i enlighet med de bestämmelser i budgetförordningen som avses i artikel 15 ingå i en ändringsbudget som skall fastställas enligt förfarandet i denna artikel.

Artikel 14

Driftbudgetens genomförande samt ansvarsfrihet för detta

1. Direktören skall genomföra genomförandeorganets driftbudget.

2. Genomförandeorganets redovisning skall sammanställas med kommissionens i enlighet med förfarandet i artiklarna 127 och 128 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 och följande bestämmelser:

a) Varje år skall direktören för styrelsen lägga fram en preliminär detaljerad redovisning av alla inkomster och utgifter för föregående budgetår som senast den 31 mars skall översändas till kommissionens och revisionsrättens räkenskapsförare.

b) Den slutliga redovisningen skall översändas till kommissionens och revisionsrättens räkenskapsförare senast den 1 juli året efter budgetårets avslutande.

3. Europaparlamentet skall på rådets rekommendation senast den 29 april år $n + 2$ efter granskningen av revisionsrättens rapport bevilja genomförandeorganet ansvarsfrihet för genomförandet av driftbudgeten.

Ansvarsfrihet för genomförandeorganen skall beviljas samtidigt som ansvarsfrihet beviljas för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 15

Tillämplig budgetförordning för driftbudgeten

Vid genomförandet av sin driftbudget skall alla genomförandeorgan tillämpa bestämmelserna i en standardbudgetförordning som kommissionen skall fastställa. Denna standardbudgetförordning får avvika från budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget endast när detta är nödvändigt med hänsyn till de särskilda krav som ställs på genomförandeorganens drift.

Artikel 16

Tillämplig budgetförordning för driftanslagen

1. När kommissionen delegerar uppgifter som rör budgetgenomförandet av driftanslag för gemenskapsprogram till ett genomförandeorgan i enlighet med artikel 6.2 b, skall dessa anslag fortfarande tas upp i den allmänna budgeten och vid utnyttjandet direkt belasta denna under kommissionens ansvar.

2. När det gäller driftanslagens utnyttjande skall direktören vara genomförandeorganets delegerade utanordnare och därvid följa kraven i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

3. Ansvarsfrihet för genomförandet av driftanslagen skall beviljas i samband med den ansvarsfrihet som beviljas för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget i enlighet med artikel 276 i fördraget, vilken den skall vara en integrerad del av.

Artikel 17

Program som skall finansieras genom andra källor än den allmänna budgeten

Artiklarna 13 och 16 skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i grundrättsakterna för gemenskapsprogram som inte finansieras genom Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 18

Personal

1. Genomförandeorganets personal skall bestå dels av tjänstemän vid Europeiska gemenskapernas institutioner som utstationeras som tillfälligt anställda för ansvarsbefattningar vid detta genomförandeorgan och tillfälligt anställda som skall

rekryteras direkt av genomförandeorganet, dels av andra anställda som rekryteras direkt av genomförandeorganet enligt anställningsavtal som skall kunna förlängas. Om ett sådant avtal skall vara offentlig- eller privaträttsligt, hur länge det ska gälla och hur långt de anställdas skyldigheter gentemot genomförandeorganet skall sträcka sig, liksom vilka kvalifikationer som krävs, skall avgöras beroende på vad arbetsuppgifterna består i, med iakttagande av tjänsteföreskrifterna och gällande nationell lagstiftning.

2. Med förbehåll för den löpande verksamheten och oavsett villkoren för tjänstemannens utstationering

a) får den institution tjänstemannen kommer från under den tid som utstationeringen varar inte tillsätta de tjänster som är vakanta på grund av utstationeringen,

b) skall den institution tjänstemannen kommer från vid schablonavdraget beakta kostnaden för tjänstemän som överförs till genomförandeorganen.

Antalet tjänster som berörs av punkt 2 första stycket får dock aldrig överstiga det antal tjänster som krävs för att se till att genomförandeorganet utför de uppgifter som det fått av kommissionen.

3. Styrelsen skall i samråd med kommissionen vid behov fastställa tillämpningsföreskrifter för genomförandeorganets personalförvaltning.

Artikel 19

Privilegier och immunitet

Protokollet av den 8 april 1965 om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier är tillämpligt både på genomförandeorganet och på dess personal, i den mån personalen omfattas av tjänsteföreskrifterna.

Artikel 20

Kontroll

1. Kommissionen skall utöva kontroll över genomförandet av de gemenskapsprogram som anförtratts åt genomförandeorganen. Kontrollen skall genomföras på villkor som kommissionen själv skall fastställa i enlighet med artikel 6.3.

2. Kommissionens internrevisor skall ha hand om internrevisionen vid genomförandeorganen.

3. Kommissionen och genomförandeorganen skall inom ramen för sina respektive befogenheter se till att internrevisorns rekommendationer följs.

4. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) inrättad genom kommissionens beslut 1999/352/EG, EKSG, Euratom⁽¹⁾ skall gentemot genomförandeorganen och de anställda ha samma befogenheter som gentemot kommissionens avdelningar. Varje genomförandeorgan skall så snart det har inrättats ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna

⁽¹⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 20.

utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) ⁽¹⁾. Styrelsen skall fastställa de närmare formerna för denna anslutning och anta nödvändiga bestämmelser för att underlätta OLAF:s interna utredningar.

5. Revisionsrätten skall granska genomförandeorganets redovisning i enlighet med artikel 248 i fördraget.

6. Vid alla åtgärder som genomförandeorganet vidtar, särskilt beslut och ingångna avtal, skall det uttryckligen anges att kommissionens internrevisor, OLAF och revisionsrätten har rätt att på plats granska bokföringsmaterial avseende alla entreprenörer och underentreprenörer som erhållit gemenskapsmedel, även hos slutmottagare.

Artikel 21

Ansvar

1. Byråns avtalsrättsliga ansvar skall regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.

2. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar skall genomförandeorganet ersätta skada som det eller de anställda har orsakat vid tjänsteutövning, enligt de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar. Domstolen skall vara behörig att avgöra tvister om sådant skadestånd.

3. De anställdas personliga ansvar gentemot byrån skall regleras av de föreskrifter som gäller för dem.

Artikel 22

Kontroll av lagenligheten

1. Om genomförandeorganet vidtar en åtgärd som går tredje mans intressen emot får varje individuellt berörd person och varje medlemsstat begära att kommissionen prövar om åtgärden är lagenlig.

Ett administrativt överklagande skall inges till kommissionen inom en månad efter det att den berörda personen eller medlemsstaten har fått kännedom om åtgärden i fråga.

Kommissionen skall fatta beslut med anledning av det administrativa överklagandet inom två månader efter dess ingivande efter att ha tagit del av den överklagandes anförda skäl, eller medlemsstatens, och genomförandeorganets. Utan att det påverkar kommissionens skyldighet att svara skriftligen och att motivera sitt beslut, innebär ett uteblivet besked från kommissionens möte inom tidsfristen avslag.

2. Kommissionen får på eget initiativ pröva varje åtgärd som vidtagits av ett genomförandeorgan. Den skall fatta beslut inom två månader efter det att initiativet tagits efter att ha hört genomförandeorganets skäl.

3. Vid sin prövning enligt punkterna 1 och 2 får kommissionen skjuta upp den berörda åtgärdens genomförande eller föreskriva interimistiska åtgärder. Kommissionen kan i sitt slutliga beslut godkänna genomförandeorganets åtgärd eller besluta att den helt eller delvis skall ändras.

4. Genomförandeorganet skall inom rimlig tid vidta nödvändiga åtgärder för kunna att rätta sig efter kommissionens beslut.

5. Om kommissionen uttryckligen eller underförstått beslutar att avslå det administrativa överklagandet får beslutet hänskjutas till domstolen för upphävande enligt artikel 230 i fördraget.

Artikel 23

Tillgång till dokument samt sekretess

1. Om ett genomförandeorgan får in en begäran om tillgång till en handling som det förfogar över skall det följa bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽²⁾.

Styrelsen skall senast sex månader efter det att genomförandeorganet inrättats anta de särskilda bestämmelser som är nödvändiga för att tillämpa dessa bestämmelser.

2. Styrelseledamöterna, direktören, de anställda och alla som deltar i genomförandeorganets verksamhet är, även sedan deras arbete upphört, förpliktigade att inte sprida uppgifter som omfattas av tystnadsplikt.

Artikel 24

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté, nedan kallad "kommitté för genomförandeorgan".

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 25

Utvärdering

1. Kommissionen skall se till att en extern utvärderingsrapport sammanställs för de tre första åren av varje genomförandeorgans verksamhet; rapporten skall läggas fram för genomförandeorganets styrelse samt för Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten. Den skall innehålla en sådan kostnads- och lönsamhetsanalys som avses i artikel 3.1.

2. Denna utvärdering skall senast göras på nytt vart tredje år på samma villkor.

3. Mot bakgrund av utvärderingsrapporterna skall genomförandeorganet och kommissionen vidta lämpliga åtgärder för att komma till rätta med de problem som eventuellt konstaterats.

⁽¹⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁽²⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

4. Om kommissionen efter en sådan utvärdering konstaterar att genomförandeorganets existens inte längre är motiverad med hänsyn till god ekonomisk förvaltning skall kommissionen besluta att avskaffa organet.

Artikel 26

Övergångsbestämmelser

Om genomförandeorgan inrättats

- a) skall den årliga verksamhetsrapporten enligt artikel 9.7 för första gången upprättas för budgetåret 2003,

- b) skall tidsfristen enligt 14.2 b för översändandet av den slutliga redovisningen gälla för första gången för budgetåret 2005,

- c) skall tidsfristen för översändandet av den slutliga redovisningen för budgetåren före 2005 löpa ut den 15 september.

Artikel 27

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tionde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 2002.

På rådets vägnar

L. ESPERSEN

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 59/2003**av den 15 januari 2003****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 januari 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	92,5
	204	47,2
	212	104,8
	999	81,5
0707 00 05	052	131,8
	220	166,2
	628	139,2
	999	145,7
0709 10 00	220	84,8
	999	84,8
0709 90 70	052	129,4
	204	144,5
	999	136,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	45,6
	204	51,3
	212	57,6
	220	55,4
	999	52,5
0805 20 10	204	83,3
	999	83,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	63,2
	204	64,6
	220	54,6
	464	142,2
	624	76,8
0805 50 10	999	80,3
	052	48,2
	220	80,7
	600	71,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	999	66,8
	060	42,4
	400	98,5
	404	104,7
	720	120,1
0808 20 50	999	91,4
	400	116,4
	528	82,9
	720	48,6
	999	82,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 60/2003**av den 15 januari 2003****om öppnandet av anbudsförfarande för sänkning av importtullar på majs till Portugal från tredje land**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 12.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I och med genomförandet av jordbruksavtalet som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, har gemenskapen åtagit sig att Portugal skall importera en viss kvantitet majs.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1839/95 av den 26 juli 1995 med tillämpningsföreskrifter för tullkvoter vad gäller de särskilda ordningar för import av respektive majs och sockerhirs till Spanien och majs till Portugal⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2235/2000⁽⁴⁾, fastställs de regler gällande förvaltningen av dessa speciella arrangemang. I denna förordning fastställs de specifika kompletterande regler som är nödvändiga för att verkställa anbudsförfarandet, särskilt de som rör upprättande och frisläppande av den säkerhet som skall ställas av aktörerna för att garantera att de iakttar sina åtaganden, speciellt vad gäller åtaganden om bearbetning eller användning av den importerade produkten på den portugisiska marknaden.
- (3) Med anledning av behovet på den portugisiska marknaden i dagsläget är det lämpligt att öppna ett anbudsförfarande för en avgiftssänkning för importtullar på majs inom ramen för den särskilda importordningen.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. 1. Anbudsförfarande för sänkning av tull vidtas enligt artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 för import av majs till Portugal.
2. 2. Anbudsförfarandet är öppet till den 13 mars 2003. Under denna period vidtas anbudsförfarande veckovis för vilken kvantiteterna och datumen för inlämnandet av anbud avgörs i avin om anbudsförfarande.
3. 3. Reglerna i förordning (EG) nr 1839/95 skall tillämpas så länge inga bestämmelser i denna förordning föreskriver något annat.

Artikel 2

De importlicenser som utfärdas inom ramen för dessa anbudsförfaranden är giltiga i femtio dagar från och med dagen för utfärdandet, enligt artikel 10.4 i förordning (EG) nr 1839/95.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 256, 10.10.2000, s. 13.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 61/2003

av den 15 januari 2003

om ändring av bilagorna I och II i rådets förordning (EEG) nr 2377/90 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2377/90 av den 26 juni 1990 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1937/2002 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 6, 7 och 8 i denna, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med förordning (EEG) nr 2377/90 måste gränsvärden för högsta tillåtna restmängder successivt fastställas för samtliga farmakologiskt verksamma substanser som används inom gemenskapen i veterinärmedicinska läkemedel som är avsedda att ges till livsmedelsproducerande djur.

(2) Gränsvärden bör fastställas först efter det att Kommittén för veterinärmedicinska läkemedel har granskat all relevant information beträffande säkerheten med restmängder av ämnet i fråga för den som konsumerar livsmedel med animaliskt ursprung samt restmängdernas påverkan på den industriella bearbetningen av livsmedel.

(3) Vid fastställandet av gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung är det nödvändigt att ange de djurarter i vilka restmängder kan förekomma, vilka mängder som kan förekomma i var och en av de relevanta vävnaderna från det behandlade djuret (målvävnad) samt vilket slag av restmängd som är relevant vid övervakningen av restmängder (restmarkör).

(4) För kontroll av resthalter bör enligt tillämplig gemenskapslagstiftning gränsvärden vanligtvis fastställas för målvävnaderna lever eller njure. I den internationella handeln avlägsnas dock ofta lever och njure från slaktkroppen, och gränsvärden bör därför alltid fastställas även för muskel- eller fettvävnader.

(5) För veterinärmedicinska läkemedel som är avsedda för äggläggande fåglar, mjölkdjur eller honungsbin, måste gränsvärden även fastställas för ägg, mjölk eller honung.

(6) Cefalonium och Permetrin skall införas i bilaga I till förordning (EEG) nr 2377/90.

(7) Triklormethiazid bör införas i bilaga II till förordning (EEG) nr 2377/90.

(8) En tillräckligt lång tidsfrist bör fastställas innan denna förordning träder i kraft så att medlemsstaterna kan göra de nödvändiga anpassningarna till bestämmelserna i denna förordning av tillstånden att släppa ut de berörda veterinärmedicinska läkemedlen på marknaden, vilka beviljats enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG ⁽³⁾.

(9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för veterinärmedicinska läkemedel.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EEG) nr 2377/90 skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den sextionde dagen efter att den har offentliggjorts.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 297, 31.10.2002, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 311, 28.11.2001, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

A. Bilaga I till förordning (EEG) nr 2377/90 skall ändras på följande sätt:

1. Medel mot infektioner
- 1.2 Antibiotika
- 1.2.2 Cefalosporiner

Farmakologiskt verksamma substanser	Restmarkör	Djurarter	MRL	Målvävnader
"Cefalonium	Cefalonium	Nötkreatur	20 µg/kg	Mjölk"

2. Antiparasitära medel
- 2.2 Medel mot ektoparasiter
- 2.2.3 Pyretrin och pyretroider

Farmakologiskt verksamma substanser	Restmarkör	Djurarter	MRL	Målvävnader
"Permetrin	Permetrin (summan av isomerer)	Nötkreatur	50 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Muskel Fett Lever Njure Mjölk (*)

(*) Ytterligare bestämmelser i kommissionens direktiv 98/82/EG skall beaktas (EGT nr L 290, 29.10.1998, s. 25)."

B. Bilaga I till förordning (EEG) nr 2377/90 skall ändras på följande sätt:

2. Organiska kemiska ämnen

Farmakologiskt verksamma substanser	Djurarter
"Triklormetiazid	Alla livsmedelsproducerande däggdjursarter"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 62/2003**av den 14 januari 2003****om fastställande av enhetsvärdena för tullvärdesbestämmelse när det gäller vissa lättfördärliga varor**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om upprättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om fastställande av tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 2913/92 om upprättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 444/2002 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 173.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artiklarna 173–177 i förordning (EEG) nr 2454/93 fastställs kommissionens kriterier för bestämmande av de periodiska enhetsvärdena för de produkter som avses i klassificeringen i bilaga 26 i den förordningen.

- (2) Genom tillämpningen av de regler och kriterier som fastställs i ovannämnda artiklar på de uppgifter som meddelats kommissionen i enlighet med bestämmelserna i artikel 173.2 i förordning (EEG) nr 2454/93 kan enhetsvärdena för de avsedda produkterna fastställas i enlighet med vad som föreskrivs i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De enhetsvärden som avses i artikel 173.1 i förordning (EEG) nr 2454/93 skall fastställas i enlighet med vad som anges i tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 311, 12.12.2000, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 68, 12.3.2002, s. 11.

BILAGA

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto			
	Art, sort, KN-nr	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Färskpotatis 0701 90 50	43,61	323,96	398,51	28,49
1.30	Lök (annan än sättlök) 0703 10 19	6,92	51,39	63,22	4,52
1.40	Vitlök 0703 20 00	133,79	993,95	1 222,67	87,42
1.50	Purjolök ex 0703 90 00	95,91	712,52	876,47	62,67
1.60	Blomkål 0704 10 00	—	—	—	—
1.80	Vitkål och rödkål 0704 90 10	110,92	824,02	1 013,64	72,48
1.90	Broccoli (<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef var. <i>italica</i> Plenck) ex 0704 90 90	61,43	456,36	561,38	40,14
1.100	Salladskål ex 0704 90 90	50,84	377,69	464,60	33,22
1.110	Huvudsallad 0705 11 00	—	—	—	—
1.130	Morötter ex 0706 10 00	29,39	218,34	268,58	19,20
1.140	Rädisor ex 0706 90 90	89,92	668,01	821,72	58,75
1.160	Ärter (<i>Pisum sativum</i>) 0708 10 00	406,90	3 022,84	3 718,43	265,87
1.170	Bönor:				
1.170.1	Bönor (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.) ex 0708 20 00	116,57	865,98	1 065,25	76,17
1.170.2	Bönor (<i>Phaseolus</i> ssp. <i>vulgaris</i> var. <i>Compressus</i> Savi) ex 0708 20 00	54,23	402,87	495,58	35,43
1.180	Bondbönor ex 0708 90 00	—	—	—	—
1.190	Kronärtskockor 0709 10 00	—	—	—	—
1.200	Sparris:				
1.200.1	— grön ex 0709 20 00	299,32	2 223,66	2 735,36	195,58
1.200.2	— annan ex 0709 20 00	327,41	2 432,35	2 992,06	213,93
1.210	Auberginer (äggplantor) 0709 30 00	114,49	850,55	1 046,27	74,81

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto			
	Art, sort, KN-nr	EUR	DKK	SEK	GBP
1.220	Stjälkselleri (<i>Apium graveolens</i> L., var. <i>dulce</i> (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	110,51	820,96	1 009,87	72,21
1.230	Kantareller 0709 59 10	809,36	6 012,74	7 396,34	528,84
1.240	Paprika 0709 60 10	93,60	695,36	855,37	61,16
1.270	Sättpotatis, hela, färska (avsedda som livsmedel) 0714 20 10	80,32	596,69	733,99	52,48
2.10	Kastanjer (<i>Castanea</i> spp.), färska ex 0802 40 00	—	—	—	—
2.30	Ananas, färsk ex 0804 30 00	106,84	793,70	976,33	69,81
2.40	Avocado, färsk ex 0804 40 00	185,11	1 375,18	1 691,63	120,95
2.50	Guava och mango, färska ex 0804 50 00	82,90	615,87	757,59	54,17
2.60	Apelsiner, färska:				
2.60.1	— Blod och halvblodapelsiner 0805 10 10	—	—	—	—
2.60.2	— Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia Lates, Maltese, Shamoutis, Ovalis, Trovita, Hamlins 0805 10 30	—	—	—	—
2.60.3	— Andra 0805 10 50	—	—	—	—
2.70	Mandariner, (inbegripet tangeriner och satsumas) färska; klementiner, wilkings och liknande citrushybrider, färska:				
2.70.1	— Klementiner ex 0805 20 10	—	—	—	—
2.70.2	— Monreales och satsumas ex 0805 20 30	—	—	—	—
2.70.3	— Mandariner och wilkings ex 0805 20 50	—	—	—	—
2.70.4	— Tangeriner och andra ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	—	—	—	—
2.85	Limefrukter (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i>), färska 0805 50 90	120,54	895,48	1 101,54	78,76
2.90	Grapefrukter, färska:				
2.90.1	— blonda ex 0805 40 00	54,32	403,55	496,41	35,49
2.90.2	— blod ex 0805 40 00	59,77	444,02	546,19	39,05

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto			
	Art, sort, KN-nr	EUR	DKK	SEK	GBP
2.100	Bordsdruvor 0806 10 10	183,20	1 360,98	1 674,15	119,70
2.110	Vattenmeloner 0807 11 00	27,81	206,60	254,14	18,17
2.120	Meloner (andra än vattenmeloner):				
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (inbegripet Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (inbegripet Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	47,81	355,18	436,91	31,24
2.120.2	— andra slag ex 0807 19 00	94,25	700,16	861,27	61,58
2.140	Päron:				
2.140.1	Päron — Nashi (<i>Pyrus pyrifolia</i>), Päron — Ya (<i>Pyrus bretschneideri</i>) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	Andra ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Aprikoser 0809 10 00	88,93	660,66	812,69	58,11
2.160	Körsbär 0809 20 95 0809 20 05	465,53	3 458,43	4 254,25	304,18
2.170	Persikor 0809 30 90	150,58	1 118,67	1 376,09	98,39
2.180	Nektariner ex 0809 30 10	173,45	1 288,53	1 585,03	113,33
2.190	Plommon 0809 40 05	127,78	949,29	1 167,73	83,49
2.200	Jordgubbar 0810 10 00	396,00	2 941,88	3 618,84	258,75
2.205	Hallon 0810 20 10	361,18	2 683,21	3 300,64	236,00
2.210	Bär av arten <i>Vaccinium myrtillus</i> 0810 40 30	1 967,64	14 617,60	17 981,28	1 285,66
2.220	Kiwifrukter (<i>Actinidia chinensis</i> Planch.) 0810 50 00	172,39	1 280,69	1 575,39	112,64
2.230	Granatäpplen ex 0810 90 95	167,25	1 242,50	1 528,41	109,28
2.240	Kaki/persimoner (inbegripet sharonfrukter) ex 0810 90 95	111,55	828,73	1 019,43	72,89
2.250	Litchiplommon ex 0810 90 30	220,81	1 640,40	2 017,87	144,28

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 63/2003**av den 15 januari 2003****om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1900/2002⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importeras, skall de tullsatser som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan.
- (2) Enligt artikel 10.3 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de representativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

- (3) I förordning (EG) nr 1249/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.
- (4) Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering för referenssort som avses i bilaga II i förordning (EG) nr 1249/96 under två veckor före nästa period för fastställande.
- (5) För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod för de flytande valutorna fortsätta att tillämpas.
- (6) Tillämpningen av förordning (EG) nr 1249/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagan i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 287, 25.10.2002, s. 15.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽²⁾	0,00
1002 00 00	Råg	32,62
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	42,72
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	42,72
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	32,62

⁽¹⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

- 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,
- 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽²⁾ Importören får en fast nedsättning med 14 euro per ton.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 24 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 31 december 2002–14 januari 2003)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	låg kvalitet (**)	US barley 2
Notering (EUR/t)	132,50	89,07	218,25 (***)	208,25 (***)	188,25 (***)	113,99 (***)
Tillägg för golfen (EUR/t)	36,27	14,82	—	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (EUR/t)	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag på 10 EUR/t (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Negativt bidrag på 30 EUR/t (artikel 3 i förordning (EG) nr 2378/2002).

(***). Fob Gulf.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 14,75 EUR/t, Stora sjöarna–Rotterdam: 23,15 euro/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2, tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 64/2003
av den 15 januari 2003
om ändring av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 fjärde stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) Exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 37/2003 ⁽³⁾.
- (2) Tillämpningen av de närmare bestämmelserna i förordning (EG) nr 37/2003 på de uppgifter som kommissionen känner till medför att de exportbidrag som för närvarande gäller bör ändras till de belopp som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 1

De exportbidrag som fastställs i bilagan till den ändrade förordningen (EG) nr 37/2003 för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 och som exporteras i obearbetat skick, ändras på så sätt som framgår av bilagan till den här förordningen för de produkter som anges i den.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 5, 10.1.2003, s. 7.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 januari 2003 om ändring av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C09	EUR/t	10,25
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9150	C09	EUR/t	9,50
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C09	EUR/t	8,75
1001 90 99 9000	C05	EUR/t	0	1101 00 15 9180	C09	EUR/t	8,25
1002 00 00 9000	C06	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	C07	EUR/t	0	1102 10 00 9500	C10	EUR/t	24,75
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	C10	EUR/t	19,50
1004 00 00 9400	C06	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1005 90 00 9000	C08	EUR/t	0	1103 11 10 9400	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C09	EUR/t	11,00				

⁽¹⁾ Inget exportbidrag beviljas om produkten innehåller sammanpressat mjöl.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De andra destinationerna fastställs enligt följande:

C05 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern.

C06 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Lettland, Litauen, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern.

C07 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Lettland, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern.

C08 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern.

C09 Alla destinationer med undantag av Estland, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien och Ungern.

C10 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Slovenien och Ungern.

C11 Alla destinationer med undantag av Estland, Lettland, Litauen, Rumänien och Ungern.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 65/2003**av den 15 januari 2003****om ändring av exportbidraget för malt**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt fjärde stycket i artikel 13.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Exportbidraget för malt fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1136/2002 ⁽³⁾.
- (2) Till följd av att regler, kriterier och andra bestämmelser i förordning (EG) nr 1136/2002 tillämpas på de uppgifter som för närvarande är tillgängliga för kommissionen,

bör de exportbidrag som för närvarande är i kraft ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag som fastställs i artikel 1 c i förordning (EG) nr 1766/92, ändras till de belopp som anges för produkterna i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 169, 28.6.2002, s. 39.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 januari 2003 om ändring av exportbidragen för malt

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1107 10 19 9000	C12	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	C13	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	C12	EUR/t	0,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2000, s. 6).

De andra destinationerna fastställs enligt följande:

C12 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Litauen, Rumänien, Slovenien, Tjeckien och Ungern.

C13 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Litauen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

EUROPAPARLAMENTES OCH RÅDETS BESLUT

av den 21 november 2002

om användning av Europeiska unionens solidaritetsfond enligt punkt 3 i det interinstitutionella avtalet av den 7 november 2002 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om finansieringen av Europeiska unionens solidaritetsfond som komplettering till det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet

(2003/32/EG)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 7 november 2002 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om finansieringen av Europeiska unionens solidaritetsfond som komplettering till det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet ⁽¹⁾, särskilt punkt 3 i detta,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1212/2002 av den 11 november 2002 om upprättandet av Europeiska unionens solidaritetsfond ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Efter de katastrofala översvämningarna i augusti och september 2002 i några medlemsstater och kandidatländer med vilka förhandlingar nu förs om anslutning till Europeiska unionen, har Europeiska unionen beslutat att upprätta en Europeiska unionens solidaritetsfond (EUSF) mot katastrofer.
- (2) Enligt det interinstitutionella avtalet av den 7 november 2002 får fonden användas upp till ett tak på en miljard euro om året.
- (3) Förordning (EG) nr 1212/2002 innehåller en särbestämelse enligt vilken fonden kan tas i anspråk retroaktivt för katastrofer som inträffat sedan augusti i år.

- (4) De berörda länderna har till kommissionen överlämnat sin uppskattning av de skador som vållades av översvämningarna i augusti och september 2002.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2002 skall 728 miljoner euro tas från Europeiska unionens solidaritetsfond i form av åtagandebemyndiganden.

Artikel 2

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Strasbourg den 21 november 2002.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

P. S. MØLLER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 283, 20.11.2002, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 311, 14.11.2002, s. 3.

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 19 december 2002

om kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid avfallsdeponier i enlighet med artikel 16 i, och bilaga II till, direktiv 1999/31/EG

(2003/33/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall ⁽¹⁾, särskilt artikel 16 och bilaga II till detta,

och av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 16 i direktiv 1999/31/EG skall kommissionen fastställa särskilda kriterier och/eller provningsmetoder och därmed förbundna gränsvärden för varje deponiklass.

(2) Ett förfarande bör utvecklas för att fastställa huruvida avfall kan tas emot vid en deponi.

(3) Gränsvärden och andra kriterier bör fastställas för sådant avfall som kan tas emot vid de olika deponiklasserna.

(4) Provningsmetoderna för fastställande av huruvida avfall kan tas emot vid en viss deponiklass bör fastställas.

(5) Ur teknisk synpunkt är det lämpligt att undanta sådant avfall som producerats av utvinningsindustrin och som deponeras på plats från de kriterier och förfaranden som fastställs i bilagan till detta beslut.

(6) Medlemsstaterna bör få en kort övergångsperiod som räcker för att utveckla de system som krävs för att tillämpa detta beslut, och medlemsstaterna kan komma att behöva ytterligare en kort övergångsperiod för att se till att gränsvärdena tillämpas.

(7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är inte förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 18 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall ⁽²⁾. De måste därför antas av rådet i enlighet med artikel 18.4 i det direktivet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta beslut fastställs kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid deponier i enlighet med de principer som fastställs i direktiv 1999/31/EG, särskilt i bilaga II till detta.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall tillämpa de förfaranden som fastställs i avsnitt 1 i bilagan till detta beslut för att avgöra huruvida avfall kan tas emot vid deponier.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall se till att avfall endast tas emot vid en deponi om det uppfyller mottagningskriterierna för den berörda deponiklassen i enlighet med avsnitt 2 i bilagan till detta beslut.

Artikel 4

De metoder för provtagning och provning som fastställs i avsnitt 3 i bilagan till detta beslut skall användas för bedömning av huruvida avfall kan tas emot vid en deponi.

⁽¹⁾ EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 96/350/EG (EGT L 135, 6.6.1996, s. 32).

Artikel 5

Utan att det påverkar gällande gemenskapslagstiftning skall de kriterier och förfaranden som fastställs i bilagan till detta beslut inte omfatta avfall från prospektering, utvinning, behandling eller lagring av mineralresurser eller avfall från stenbrott, såvida detta avfall deponeras på plats. Fram till dess att särskild gemenskapslagstiftning införts skall medlemsstaterna tillämpa nationella kriterier och förfaranden.

Artikel 6

De ändringar som kan bli nödvändiga för kommande uppdatering av detta beslut till vetenskapliga och tekniska framsteg skall antas av kommissionen, biträdd av den kommitté som inrättas genom artikel 18 i direktiv 75/442/EEG, t.ex. anpassning av parametrarna i förteckningarna över gränsvärden och/eller utarbetandet av mottagningskriterier och gränsvärden för ytterligare delklasser av deponier för icke-farligt avfall.

Artikel 7

1. Detta beslut får verkan den 16 juli 2004.
2. Från och med den 16 juli 2005 skall medlemsstaterna tillämpa de kriterier som fastställs i avsnitt 2 i bilagan till detta beslut.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 december 2002.

På rådets vägnar
M. FISCHER BOEL
Ordförande

BILAGA

KRITERIER OCH FÖRFARANDE FÖR MOTTAGNING AV AVFALL VID AVFALLSDEPONIER

INLEDNING

I denna bilaga fastställs det allmänna förfarandet för klassificering och mottagning av avfall i enlighet med bilaga II till direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall (nedan kallat "direktivet om deponering av avfall").

I enlighet med artikel 176 i fördraget är inte medlemsstaterna hindrade att behålla eller införa skyddsåtgärder som är strängare än bestämmelserna i denna bilaga, förutsatt att åtgärderna är förenliga med fördraget. Sådana åtgärder skall anmälas till kommissionen. Detta kan vara av särskild betydelse när det gäller gränsvärdena för kadmium och kvicksilver i avsnitt 2. Medlemsstaterna får även införa gränsvärden för komponenter som inte omfattas av avsnitt 2.

I avsnitt 1 i denna bilaga fastställs förfarandet för att avgöra om avfall kan tas emot vid avfallsdeponier. Detta förfarande omfattar en grundläggande karakterisering, provning av överensstämmelse och kontroll på platsen enligt avsnitt 3 i bilaga II till direktivet om deponering av avfall.

I avsnitt 2 i denna bilaga fastställs mottagningskriterierna för varje deponiklass. Avfall får endast tas emot vid en deponi om det uppfyller mottagningskriterierna för den berörda deponiklassen i enlighet med avsnitt 2 i denna bilaga.

I avsnitt 3 i denna bilaga finns en förteckning över de metoder som skall användas för provtagning och provning av avfallet.

I bilaga A beskrivs den säkerhetsbedömning som skall genomföras för underjordsförvar.

I bilaga B, som är av informativ art, redogörs det för de olika deponimöjligheter som omfattas av direktivet, och det ges exempel på tänkbara delklasser av deponier för icke-farligt avfall.

1. FÖRFARANDE FÖR MOTTAGNING AV AVFALL VID AVFALLSDEPONIER

1.1 Grundläggande karakterisering

Första steget i mottagningsförfarandet är en grundläggande karakterisering av avfallet. Denna skall ge en omfattande bild av avfallet genom att all information som krävs för säker deponering av avfallet på lång sikt samlas in. En grundläggande karakterisering krävs för varje typ av avfall.

1.1.1 Den grundläggande karakteriseringen har följande funktioner:

- Allmän information om avfallet (typ och ursprung, sammansättning, utlakningsegenskaper och, när så krävs och sådana föreligger, andra särskilda egenskaper).
- Allmän information som krävs för att man skall kunna förutse avfallets beteende i deponier och välja möjligheter för hantering enligt artikel 6 a i direktivet om deponering av avfall.
- Bedömning av avfallet utifrån gränsvärden.
- Fastställande av nyckelparametrar (kritiska parametrar) för överensstämmelseprovning och möjligheter att förenkla överensstämmelseprovningen (i syfte att avsevärt minska mängden komponenter som skall mätas, men endast efter det att relevant information lagts fram). Genom karakteriseringen kan man få fram värden som gör det möjligt att jämföra resultaten av den grundläggande karakteriseringen med resultaten av de förenklade provningsmetoderna, och att bestämma hur ofta överensstämmelseprovning skall genomföras.

Om den grundläggande karakteriseringen av avfallet visar att det uppfyller mottagningskriterierna för en deponiklass enligt avsnitt 2 i denna bilaga skall det avfallet anses kunna tas emot vid deponier i denna klass. I annat fall kan avfallet inte tas emot vid deponier i denna klass.

Avfallsproducenten, eller, om denne är okänd, den person som har ansvar för hanteringen av avfallet, är skyldig att se till att uppgifterna i karakteriseringen är korrekta.

Operatören skall dokumentera den information som krävs och bevara den under en period som skall fastställas av den berörda medlemsstaten.

1.1.2 Följande grundläggande krav gäller för den grundläggande karakteriseringen av avfall:

- a) Avfallets källa och ursprung.
- b) Information om den process som givit upphov till avfallet (beskrivning och karakterisering av råvaror och produkter).
- c) Beskrivning av den avfallshantering som tillämpas i enlighet med artikel 6 a i direktivet om deponering av avfall, eller en motivering för varför sådan hantering inte anses vara nödvändig.
- d) Uppgifter om avfallets sammansättning och, i förekommande fall, dess utlakningsegenskaper.
- e) Avfallets egenskaper (lukt, färg, fysikalisk form).
- f) Kod enligt Europeiska avfallsförteckningen (kommissionens beslut 2001/118/EG)⁽¹⁾.
- g) För farligt avfall, om dubbla poster tillämpas: de relevanta farliga egenskaperna i enlighet med bilaga III till rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december om farligt avfall⁽²⁾.
- h) Uppgifter som visar att avfallet inte omfattas av undantagen i artikel 5.3 i direktivet om deponering av avfall.
- i) Den deponiklass i vilken avfallet kan tas emot.
- j) Extra säkerhetsåtgärder som vid behov skall vidtas vid deponin.
- k) Kontroll av huruvida avfallet kan materialutnyttjas eller återvinnas.

1.1.3 Provning

Allmänt sett måste avfall provas för att man skall kunna få fram ovannämnda uppgifter. Utöver utlakningsegenskaperna måste man även känna till, eller prova sig fram till, avfallets sammansättning. I provningen för grundläggande karakterisering skall alltid provningen för överensstämmelseprovning ingå.

Karakteriseringens innehåll, hur omfattande laboratorieprovning som krävs samt förhållandet mellan grundläggande karakterisering och överensstämmelseprovning beror på avfallens art. Man kan skilja mellan följande:

- a) Avfall som regelbundet genereras i samma process.
- b) Avfall som inte regelbundet genereras.

Den karakterisering som avses i a och b skall ge uppgifter som direkt kan jämföras med godkännandekriterier för den berörda deponiklassen; dessutom kan en beskrivande redogörelse tillhandahållas (t.ex. konsekvenserna av deponering tillsammans med hushållsavfall).

a) Avfall som regelbundet genereras i samma process

Hit hör enskilda och oföränderliga avfallstyper som regelbundet genereras i samma process, för vilket

- den anläggning och process som genererar avfallet är välkända och det material som använts i processen och själva processen är väl definierade,
- anläggningens operatör tillhandahåller all nödvändig information och upplyser deponioperatören om förändringar i processen (särskilt förändringar avseende det material som används i processen).

Processen äger ofta rum i en enda anläggning. I andra fall kan avfallet komma från olika anläggningar, men kan ändå identifieras som en enskild ström med gemensamma egenskaper inom kända gränser (t.ex. bottenaska från förbränning av hushållsavfall).

Den grundläggande karakteriseringen av sådant avfall skall minst omfatta de grundläggande kraven i avsnitt 1.1.2 och särskilt följande:

- Sammansättningsvariation för enskilda avfall.
- De karakteristiska egenskapernas spektrum och variabilitet.
- I förekommande fall, avfallets utlakningsegenskaper, fastställda genom laktest på en sats och/eller perkolationstest och/eller provning av utlakningens pH-beroende.
- Nyckelparametrar som skall provas regelbundet.

⁽¹⁾ EGT L 47, 16.2.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet senast ändrat genom direktiv 31/1994/EG (EGT L 168, 2.7.1994, s. 28).

Om avfallet produceras i samma process i olika anläggningar skall uppgifter tillhandahållas om bedömningens omfång. Följaktligen skall ett tillräckligt antal mätningar utföras för att visa spektrum och variationer för avfallets karakteristiska egenskaper. Avfallet kan då anses vara beskrivet och skall därefter endast genomgå överensstämmelseprovning, så länge inga betydande förändringar i generationsprocessen inträder.

Mätresultaten för avfall som kommer från samma process i samma anläggning får endast uppvisa mindre variationer vad gäller avfallets egenskaper i förhållande till gällande gränsvärden. Avfallet kan då anses vara beskrivet, och skall därefter endast genomgå överensstämmelseprovning, så länge inga betydande förändringar i generationsprocessen inträder.

Avfall från anläggningar där avfall sammanblandas eller från omlastningsstationer för avfall eller blandade avfallsströmmar från avfallsinsamlare kan variera kraftigt vad gäller dess egenskaper. Detta måste beaktas i den grundläggande karakteriseringen. Sådant avfall kan eventuellt omfattas av b.

b) Avfall som inte regelbundet genereras

Sådant avfall genereras inte regelbundet i samma process och samma anläggning, och ingår inte i en väldefinierad avfallsström. Varje producerad omgång av sådant avfall måste karaktäriseras. Den grundläggande karakteriseringen skall omfatta de grundläggande kraven för grundläggande karakterisering. Eftersom varje producerad sats måste beskrivas krävs ingen överensstämmelseprovning.

1.1.4 Fall där provning inte behövs

I följande fall behövs ingen provning för grundläggande karakterisering:

- a) Om avfallet ingår i en förteckning över avfall som inte behöver provas, i enlighet med punkt 2 i denna bilaga.
- b) Om alla uppgifter som behövs för den grundläggande karakteriseringen är kända och styrkta till den behöriga myndighetens belåtenhet.
- c) Om det rör sig om avfallstyper som inte låter sig provas eller för vilka lämpliga provningsförfaranden och mottagningskriterier saknas. Detta måste motiveras och dokumenteras, varvid skälen till att avfallet anses kunna mottas vid den berörda deponiklassen tydligt måste anges.

1.2 Överensstämmelseprovning

När avfall har bedömts vara mottagligt för en viss deponiklass, utgående från en grundläggande karakterisering i enlighet med avsnitt 1, skall det därefter genomgå överensstämmelseprovning så att man kan se om det överensstämmer med resultaten av den grundläggande karakteriseringen och de gällande mottagningskriterierna enligt avsnitt 2.

Överensstämmelseprovningen syftar till att med jämna mellanrum kontrollera regelbundet uppkommande avfallsströmmar.

Vilka parametrar som skall provas fastställs i den grundläggande karakteriseringen. Parametrarna bör vara kopplade till uppgifter i den grundläggande karakteriseringen, och det krävs endast kontroll av kritiska parametrar (nyckelparametrar) som fastställs i den grundläggande karakteriseringen. Vid kontrollen skall det visas att avfallet överensstämmer med gränsvärdena för de kritiska parametrarna.

För överensstämmelseprovning skall någon eller några av de metoder som används i den grundläggande karakteriseringen tillämpas. Provningen skall omfatta laktest för minst en sats. I sådana fall skall de metoder som anges i avsnitt 3 tillämpas.

Avfall som är undantaget från provningskraven för grundläggande karakterisering i avsnitt 1.1.4 a och avsnitt 1.1.4 c är också undantaget från överensstämmelseprovning. Däremot måste det kontrolleras att det överensstämmer med andra uppgifter om grundläggande karakterisering än provning.

Överensstämmelseprovning skall genomföras minst en gång per år, och operatören skall i alla händelser se till att överensstämmelseprovning genomförs i det omfång och så ofta som fastställs i den grundläggande karakteriseringen.

Dokumentation av provningsresultaten skall bevaras under en tidsperiod som skall fastställas av medlemsstaterna.

1.3 Kontroll på plats

Varje avfallsleverans till en deponi skall okulärbesiktigas före och efter urlastning. Den erforderliga dokumentationen skall kontrolleras.

Avfall som levereras av avfallsproducenten till en deponi under dennes kontroll kan granskas vid omlastningsplatsen.

Om avfallet är identiskt med det som genomgått grundläggande karakterisering och överensstämmelseprovning, och som beskrivs i den medföljande dokumentationen, kan det tas emot vid deponin. I annat fall skall det avvisas.

Medlemsstaterna skall fastställa provningskrav för kontroll på plats, inbegripet snabbtestmetoder där så är lämpligt.

Efter leverans skall prover tas med jämna mellanrum. Efter det att avfallet tagits emot skall de prover som tagits bevaras under en tidsperiod som medlemsstaterna skall bestämma (minst en månad, jfr artikel 11 b i direktivet om deponering av avfall).

2. MOTTAGNINGSKRITERIER FÖR AVFALL

I detta avsnitt fastställs mottagningskriterierna för avfall vid varje enskild deponiklass, inbegripet kriterierna för underjordsförvar.

Under vissa omständigheter kan ända upp till tre gånger högre gränsvärden för specifika parametrar som förtecknas i detta avsnitt (andra än löst organsikt kol (DOC – Dissolved Organic Carbon) i avsnitten 2.1.2.1, 2.2.2, 2.3.1 och 2.4.1 BTEX, PCB och mineralolja i avsnitt 2.1.2.2, den sammanlagda mängden organiskt kol (TOC – Total Organic Carbon) och pH i avsnitt 2.3.2 och glödförlust (LOI – Loss on Ignition) och/eller TOC i avsnitt 2.4.2 och med en begränsning av den möjliga ökningen av gränsvärdet för TOC i avsnitt 2.1.2.2 till endast två gånger gränsvärdet) godtas om

- den behöriga myndigheten utfärdar tillstånd för specificerat avfall för den mottagande deponin från fall till fall, med beaktande av karakteriseringen av deponin och dess omgivning, och
- utsläpp (inbegripet läckvatten) från deponin, med beaktande av gränsvärdena för dessa särskilda parametrar i detta avsnitt, inte kommer att utgöra en ytterligare miljörisk enligt en riskbedömning.

Medlemsstaterna skall till kommissionen rapportera det årliga antalet tillstånd som utfärdas enligt denna bestämmelse. Rapporterna skall sändas till kommissionen med tre års mellanrum som del av rapporteringen om genomförandet av direktivet om deponering av avfall i enlighet med specifikationerna i artikel 15 i det direktivet.

Medlemsstaterna skall definiera kriterierna för överensstämmelse med de gränsvärden som fastställs i detta avsnitt.

2.1 Kriterier för deponier för inert avfall

2.1.1 Förteckning över avfall som utan provning får tas emot vid deponier för inert avfall

Avfall som omfattas av följande förteckning anses uppfylla kriterierna för inert avfall enligt artikel 2 e i direktivet om deponering av avfall samt kriterierna i punkt 2.1.2. Sådant avfall kan tas emot vid deponier för inert avfall utan att behöva genomgå provning.

Avfallet skall härröra från en enda avfallsström (endast en källa) av en enda typ av avfall. Olika typer av avfall som omfattas av denna förteckning kan tas emot tillsammans, förutsatt att de härrör från samma källa.

Om förorening kan misstänkas (antingen på grund av okulärbesiktning eller med tanke på avfallets ursprung) skall provning genomföras, eller avfallet avvisas. Om de förtecknade avfallstyperna är förorenade eller innehåller annat material eller andra ämnen, som metaller, asbest, plast, kemikalier etc. i ett omfång som innebär att den risk som avfallet medför ökar tillräckligt för att motivera deponering i andra klasser av deponier får de inte tas emot vid en deponi för inert avfall.

Om det finns anledning att tvivla på att avfallet motsvarar definitionen av inert avfall enligt artikel 2 e i direktivet om deponering av avfall, eller att det uppfyller kriterierna i punkt 2.1.2, eller att det är fritt från föroreningar, skall det genomgå provning. I sådana fall skall de metoder som anges i avsnitt 3 tillämpas.

EAK-kod	Karaktärisering	Begränsningar
1011 03	Glasfiberavfall	Endast utan organiska bindemedel
1501 07	Glas	
1701 01	Betong	Endast utvalt bygg- och rivningsavfall (*)
1701 02	Tegel	Endast utvalt bygg- och rivningsavfall (*)
1701 03	Klinker och keramik	Endast utvalt bygg- och rivningsavfall (*)
1701 07	Blandningar av betong, tegel, klinker och keramik	Endast utvalt bygg- och rivningsavfall (*)
1702 02	Glas	
1705 04	Jord och sten	Med undantag för matjord och torv; med undantag för jord och sten från förorenade platser
1912 05	Glas	
2001 02	Glas	Endast separat insamlat glas
2002 02	Jord och sten	Endast från trädgårds- och parkavfall; med undantag för matjord, torv

(*) Utvalt bygg- och rivningsavfall: med låga halter av annat material (metall, plast, organiskt material, trä, gummi etc.). Avfallens ursprung skall vara känt.

- Inget bygg- och rivningsavfall från byggnader som är förorenade med oorganiska eller organiska farliga ämnen, t.ex. till följd av byggprocesser, markförorening, lagring och användning av bekämpningsmedel eller andra farliga ämnen osv., såvida det inte klart visas att föroreningen av den rivna byggnaden var obetydlig.
- Inget bygg- och rivningsavfall från byggnader som är behandlade, täckta eller målade med material som innehåller farliga ämnen i signifikanta mängder.

Avfall som inte ingår i denna förteckning skall genomgå provning enligt avsnitt 1, så att man kan fastställa huruvida det överensstämmer med kriterierna för avfall som kan tas emot vid deponier för inert avfall enligt punkt 2.1.2.

2.1.2 Gränsvärden för avfall som kan tas emot vid deponier för inert avfall

2.1.2.1 Gränsvärden för utlakning

Följande gränsvärden för utlakning gäller för avfall som kan tas emot vid deponier för inert avfall. Gränsvärdena är beräknade för förhållandet mellan vätska och fast material (L/S) 2 l/kg och 10 l/kg för den sammanlagda utlakningen och uttrycks direkt i mg/l för C_0 (det första lakvattnet vid perkolationstest där $L/S = 0,1$ l/kg). Medlemsstaterna skall fastställa vilken av provningsmetoderna (jfr avsnitt 3) och vilka tillhörande gränsvärden som skall användas.

Beståndsdel	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C_0 (perkolationstest)
	mg/kg torrs substans	mg/kg torrs substans	mg/l
As	0,1	0,5	0,06
Ba	7	20	4
Cd	0,03	0,04	0,02
Cr totalt	0,2	0,5	0,1

Beståndsdel	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (perkolationstest)
	mg/kg torrsubstans	mg/kg torrsubstans	mg/l
Cu	0,9	2	0,6
Hg	0,003	0,01	0,002
Mo	0,3	0,5	0,2
Ni	0,2	0,4	0,12
Pb	0,2	0,5	0,15
Sb	0,02	0,06	0,1
Se	0,06	0,1	0,04
Zn	2	4	1,2
Klorid	550	800	460
Fluorid	4	10	2,5
Sulfat	560 (*)	1 000 (*)	1 500
Fenolindex	0,5	1	0,3
DOC (**) Toorsubstans	240	500	160
TS för lösta ämnen (***)	2 500	4 000	—

(*) Om avfallet överskrider dessa gränsvärden för sulfat kan det ändå anses överensstämma med mottagningskriterierna om utlakningen inte överskrider något av följande värden: 1 500 mg/l som C₀ där L/S = 0,1 l/kg och 6 000 mg/kg där L/S = 10 l/kg. Perkolationstest måste användas för att fastställa gränsvärdet där L/S = 0,1 l/kg under initiala jämviktsförhållanden, medan värdet för L/S = 10 l/kg kan fastställas antingen med laktest för en sats, eller med perkolationstest under förhållanden som närmar sig lokal jämvikt.

(**) Om avfallet överskrider dessa gränsvärden för löst organiskt kol (DOC) vid dess egna pH-värde kan det alternativt provas vid L/S = 10 l/kg och pH mellan 7,5 och 8,0. Avfallet kan anses uppfylla mottagningskriterierna för DOC om resultaten av denna undersökning inte överskrider 500 mg/kg. (Ett förslag till en metod utgående från prEN 14429 finns tillgängligt).

(***) Värdena för torrsubstans (TS) för lösta ämnen kan användas som alternativ till värdena för sulfat och klorid.

2.1.2.2 Gränsvärden för den sammanlagda halten av organiska parametrar

Utöver gränsvärdena för utlakning i avsnitt 2.1.2.1 skall inert avfall också uppfylla följande gränsvärden:

Parameter	Värde mg/kg
TOC (Total Organic Carbon – sammanlagd mängd organiskt kol)	30 000 (*)
BTEX (bensen, toluen, etylbensen och xylener)	6
PCB (Polyklorinerade bifenyler) (7 kongener)	1
Mineralolja (C10 till C40)	500
PAH (polycykliska aromatiska kolväten)	Medlemsstaterna skall fastställa gränsvärden

(*) För jord kan den behöriga myndigheten godta högre gränsvärden, förutsatt att värdet för löst organiskt kol (DOC) inte överskrider 500 mg/kg där L/S = 10 l/kg antingen vid jordens eget pH eller vid ett pH-värde mellan 7,5 och 8,0.

2.2 Kriterier för deponier för icke-farligt avfall

Medlemsstaterna får skapa delklasser för deponier för icke-farligt avfall.

I denna bilaga fastställs gränsvärdena endast för icke-farligt avfall som deponeras i samma deponicell som stabilt, icke-reaktivt farligt avfall.

2.2.1 Avfall som kan tas emot vid deponier för icke-farligt avfall utan provning

Kommunalt avfall enligt artikel 2 b i direktiv 1999/31/EG som klassificerats som icke-farligt i kapitel 20 i Europeiska avfallsförteckningen, separat insamlade icke-farliga fraktioner av hushållsavfall samt samma icke-farliga material med annat ursprung kan tas emot utan provning vid deponier för icke-farligt avfall.

Avfallet får inte tas emot om det inte genomgått behandling enligt artikel 6 a i direktivet om deponering av avfall, eller om det är så kraftigt förorenat att den risk som avfallet medför ökas tillräckligt för att motivera deponering i andra anläggningar.

Avfallet får inte tas emot i deponiceller där stabilt, icke-reaktivt farligt avfall tas emot i enlighet med artikel 6 c iii i direktivet om deponering av avfall.

2.2.2 Gränsvärden för icke-farligt avfall

Följande gränsvärden gäller för icke-farligt granulärt avfall som tas emot i samma deponicell som stabilt, icke-reaktivt farligt avfall, beräknat för förhållandet mellan vätska och fast material (L/S) = 2 och 10 l/kg för den sammanlagda utlakningen och uttrycks direkt i mg/l för C_0 (det första lakvattnet vid perkolationstest där L/S = 0,1 l/kg). Granulärt avfall omfattar allt avfall som inte är monolitiskt. Medlemsstaterna skall fastställa vilken av provningsmetoderna (jfr avsnitt 3) och vilka tillhörande gränsvärden som skall användas.

Komponenter	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C_0 (perkolationstest)
	mg/kg torrs substans	mg/kg torrs substans	mg/l
As	0,4	2	0,3
Ba	30	100	20
Cd	0,6	1	0,3
Cr totalt	4	10	2,5
Cu	25	50	30
Hg	0,05	0,2	0,03
Mo	5	10	3,5
Ni	5	10	3
Pb	5	10	3
Sb	0,2	0,7	0,15
Se	0,3	0,5	0,2
Zn	25	50	15
Klorid	10 000	15 000	8 500

Komponenter	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (perkolationstest)
	mg/kg torrsubstans	mg/kg torrsubstans	mg/l
Fluorid	60	150	40
Sulfat	10 000	20 000	7 000
DOC (*)	380	800	250
Torrsubstans (TS) för lösta ämnen (**)	40 000	60 000	—

(*) Om avfallet överskrider dessa värden för löst organiskt kol (DOC) vid det egna pH-värdet kan det alternativt provas vid L/S = 10 l/kg och ett pH-värde på 7,5–8,0. Avfallet kan anses uppfylla mottagningskriterierna för DOC om resultaten av denna undersökning inte överskrider 800 mg/kg. (Ett förslag till en metod utgående från prEN 14429 finns tillgängligt).

(**) Värdena för torrsubstans (TS) för lösta ämnen kan användas som alternativ till värdena för sulfat och klorid.

Medlemsstaterna skall fastställa kriterierna för monolitiskt avfall så att samma miljöskyddsnivå uppnås som genom ovanstående gränsvärden.

2.2.3 Gipsavfall

Icke-farligt gipsmaterial bör i deponier för icke-farligt avfall endast deponeras i deponiceller där inget biologiskt nedbrytbart avfall tas emot. Gränsvärdena för den sammanlagda mängden organiskt kol (TOC) och löst organiskt kol (DOC) som anges i avsnitten 2.3.2 och 2.3.1 skall gälla för avfall som deponeras tillsammans med gipsbaserade material.

2.3 Kriterier för farligt avfall som kan tas emot vid deponier för icke-farligt avfall i enlighet med artikel 6 c iii.

Stabilt, icke-reaktivt innebär att avfallets utlakningsegenskaper inte kommer att försämrast på lång sikt under normala deponiförhållanden eller i samband med förutsebara olyckor:

- i själva avfallet (exempelvis genom biologisk nedbrytning),
- under inflytande av långsiktiga miljöförhållanden (exempelvis vatten, luft, temperatur, mekanisk påverkan),
- genom inverkan från annat avfall (inbegripet avfallsprodukter som lakvatten och gas).

2.3.1 Gränsvärden för utlakning

Följande gränsvärden för utlakning gäller för farligt granulärt avfall som får tas emot vid deponier för icke-farligt avfall, beräknat utgående från förhållandet mellan lakvätska och det fasta materialet (L/S) = 2 och 10 l/kg för ackumulerad utlakad mängd och direkt uttryckt i mg/l för C₀ (det första lakvattnet från perkolationstest där L/S = 0,1 l/kg). Granulärt avfall omfattar allt avfall som inte är monolitiskt. Medlemsstaterna skall fastställa vilken av provningsmetoderna och vilka tillhörande gränsvärden som skall användas.

Komponenter	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (perkolationstest)
	mg/kg torrsubstans	mg/kg torrsubstans	mg/l
As	0,4	2	0,3
Ba	30	100	20
Cd	0,6	1	0,3
Cr totalt	4	10	2,5

Komponenter	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (perkolationstest)
	mg/kg torrsubstans	mg/kg torrsubstans	mg/l
Cu	25	50	30
Hg	0,05	0,2	0,03
Mo	5	10	3,5
Ni	5	10	3
Pb	5	10	3
Sb	0,2	0,7	0,15
Se	0,3	0,5	0,2
Zn	25	50	15
Klorid	10 000	15 000	8 500
Fluorid	60	150	40
Sulfat	10 000	20 000	7 000
DOC (*)	380	800	250
Torrsubstans (TS) för lösta ämnen (**)	40 000	60 000	—

(*) Om avfallet överskrider dessa värden för löst organiskt kol (DOC) vid det egna pH-värdet kan det alternativt provas vid L/S = 10 l/kg och ett pH-värde på 7,5–8,0. Avfallet kan anses uppfylla mottagningskriterierna för DOC om resultaten av denna undersökning inte överskrider 800 mg/kg. (Ett förslag till en metod utgående från prEN 14429 finns tillgängligt).

(**) Värdena för torrsubstans (TS) för lösta ämnen kan användas som alternativ till värdena för sulfat och klorid.

Medlemsstaterna skall fastställa kriterierna för monolitiskt avfall så att samma miljöskyddsnivå uppnås som genom ovanstående gränsvärden.

2.3.2 Övriga kriterier

Utöver utlakningsgränsvärdena i avsnitt 2.3.1 skall granulärt avfall uppfylla följande ytterligare kriterier:

Parameter	Värde
TOC (Total Organic Carbon – sammanlagd mängd organiskt kol)	5 % (*)
pH	minst 6
ANC (Alkalinitet = kapacitet att neutralisera syra)	Måste bedömas

(*) Om detta värde överskrids kan den behöriga myndigheten godta ett högre gränsvärde, förutsatt att värdet för DOC inte överskrider 800 mg/kg där L/S = 10 l/kg antingen vid materialets eget pH eller id ett pH-värde mellan 7,5 och 8,0.

Medlemsstaterna skall fastställa kriterier som garanterar att avfallets fysikaliska stabilitet och bärformåga är tillräcklig.

Medlemsstaterna skall fastställa kriterier som garanterar att farligt monolitiskt avfall är stabilt och icke-reaktivt innan det tas emot i deponier för icke-farligt avfall.

2.3.3 Asbestavfall

Byggmateriel som innehåller asbest, och annat lämpligt asbestavfall kan deponeras på deponier för icke-farligt avfall i enlighet med artikel 6 c iii i direktivet om deponering av avfall utan provning.

Deponier som tar emot byggavfall som innehåller asbest eller annat lämpligt asbestavfall skall uppfylla följande krav:

- Avfallet får inte innehålla andra farliga ämnen än bunden asbest, inbegripet fibrer bundna i bindemedel eller förpackade i plast.
- Deponin skall endast ta emot byggmateriel som innehåller asbest eller annat lämpligt asbestavfall. Sådant avfall kan också deponeras i en separat deponicell för icke-farligt avfall, förutsatt att denna är tillräckligt avskild.
- För att undvika spridning av fibrer skall deponiområdet täckas med lämpligt materiel dagligen samt före all kompakteringsverksamhet. Om avfallet inte kompakteras skall det regelbundet vattnas.
- Ett slutligt ytskikt skall läggas på deponin/deponicellen för att förebygga spridning av fibrer.
- Ingen verksamhet som kan leda till spridning av fibrer får företas på deponin/i deponicellen (t.ex. borringar).
- När deponiplatsen stängts skall en karta över deponins/deponicellens lokalisering bevaras, i vilken det skall anges att asbestavfall har deponerats.
- Lämpliga åtgärder för att begränsa eventuell framtida användning av marken skall vidtas i syfte att undvika att människor kommer i kontakt med avfallet.

För deponier som endast tar emot byggmateriel som innehåller asbest kan kraven i punkt 3.2 och 3.3 i bilaga I till direktivet om deponering av avfall minskas, förutsatt att ovanstående krav uppfylls.

2.4 Kriterier för avfall som kan tas emot vid deponier för farligt avfall

2.4.1 Gränsvärden för utlakning

Följande gränsvärden för urlakning gäller för granulärt avfall som kan tas emot vid deponier för farligt avfall, beräknade utgående från förhållandet mellan lakvätska och det fasta materialet ($L/S = 2$ och 10 l/kg för den sammanlagda utlakningen och direkt uttryckt i mg/l för C_0 (det första lakvattnet vid perkolationstest där $L/S = 0,1$ l/kg). Granulärt avfall omfattar allt avfall som inte är monolitiskt. Medlemsstaterna skall fastställa vilken av provningsmetoderna och vilka tillhörande gränsvärden som skall användas.

Komponenter	$L/S = 2$ l/kg	$L/S = 10$ l/kg	C_0 (perkolationstest)
	mg/kg torrsustans	mg/kg torrsustans	mg/l
As	6	25	3
Ba	100	300	60
Cd	3	5	1,7
Cr totalt	25	70	15
Cu	50	100	60
Hg	0,5	2	0,3
Mo	20	30	10
Ni	20	40	12
Pb	25	50	15

Komponenter	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (perkolationstest)
	mg/kg torrsubstans	mg/kg torrsubstans	mg/l
Sb	2	5	1
Se	4	7	3
Zn	90	200	60
Klorid	17 000	25 000	15 000
Fluorid	200	500	120
Sulfat	25 000	50 000	17 000
DOC (*)	480	1 000	320
Torrsubstans (TS) för lösta ämnen (**)	70 000	100 000	—

(*) Om avfallet överskrider dessa värden för löst organiskt kol (DOC) vid det egna pH-värdet kan det alternativt provas vid L/S = 10 l/kg och ett pH-värde på 7,5–8,0. Avfallet kan anses uppfylla mottagningskriterierna för DOC om resultaten av denna undersökning inte överskrider 1 000 mg/kg. (Ett förslag till en metod utgående från prEN 14429 finns tillgängligt).

(**) Värdena för torrsubstans (TS) för lösta ämnen kan användas som alternativ till värdena för sulfat och klorid.

Medlemsstaterna skall fastställa kriterierna för monolitiskt avfall så att samma miljöskyddsnivå uppnås som genom ovanstående gränsvärden.

2.4.2 Övriga kriterier

Utöver gränsvärdena för utlakning i avsnitt 2.4.1 skall farligt avfall uppfylla följande ytterligare kriterier:

Parameter	Värden
LOI (*)	10 %
TOC (*)	6 % (**)
ANC (Alkalinitet – kapacitet att neutralisera syra)	Måste bedömas

(*) antingen LOI eller TOC skall användas.

(**) Om detta värde överskrider kan den behöriga myndigheten godta ett högre gränsvärde, förutsatt att värdet för DOC inte överskrider 1 000 mg/kg där L/S = 10 l/kg antingen vid materialets eget pH eller vid ett pH-värde mellan 7,5 och 8,0.

2.5 Kriterier för underjordsförvar

För att avfall skall få tas emot i underjordsförvar måste en platsspecifik säkerhetsbedömning genomföras i enlighet med bilaga A. Avfall får tas emot endast om det är förenligt med resultaten av denna säkerhetsbedömning.

Vid underjordsförvar för inert avfall får endast avfall som uppfyller kriterierna i avsnitt 2.1. tas emot.

Vid underjordsförvar för icke-farligt avfall får endast avfall som uppfyller kriterierna i avsnitt 2.2. eller i avsnitt 2.3. tas emot.

Vid underjordsförvar för farligt avfall får avfall tas emot endast om det är förenligt med resultaten av den platsspecifika säkerhetsbedömningen. I sådana fall gäller inte de kriterier som fastställs i avsnitt 2.4. Avfallet måste däremot genomgå det mottagningsförfarande som anges i avsnitt 1.

3. PROVTAGNING OCH PROVNINGSMETODER

Provtagning och provning för grundläggande karakterisering och överensstämmelseprovning skall genomföras av oberoende och kvalificerade personer eller institutioner. Laboratorier skall ha styrka erfarenheter av avfallsprovning och -analyser samt förfoga över ett effektivt kvalitetsstyrningssystem.

Medlemsstaterna får besluta att

1. provtagning kan genomföras av avfallsproducenter eller företagare på villkor att tillräcklig övervakning av oberoende och kvalificerade personer eller institutioner garanterar att målen i detta beslut uppnås,
2. provning av avfallet kan utföras av avfallsproducenterna eller företagen om de har upprättat ett lämpligt kvalitetsstyrningssystem, inbegripet periodiskt återkommande kontroller som utförs av oberoende personer.

Så länge CEN-standarden inte finns som officiell Europastandard skall medlemsstaterna antingen tillämpa nationella standarder eller förfaranden eller utkastet till CEN-standarden, så snart detta har nått prEN-stadiet.

Följande metoder skall tillämpas:

Provtagning

För provtagning av avfall (för grundläggande karakterisering, överensstämmelseprovning samt provning på plats) skall en provtagningsplan utarbetas i enlighet med del 1 av den provtagningsstandard som för närvarande utvecklas av CEN.

Allmänna avfallsegenskaper

EN 13137	Bestämning av TOC i avfall, slam och sediment
prEN 14346	Beräkning av torrsubstans genom bestämning av torrsubstans eller vatteninnehåll

Laktest

prEN 14405	Test av utlakningsegenskaper – uppåtflödesperkolationstest (för oorganiska beståndsdelar)
EN 12457/1-4	Utlakning – Överensstämmelseprovning för utlakning av granulärt avfallsmaterial och slam
	Del 1: L/S = 2 l/kg, partikelstorlek < 4 mm
	Del 2: L/S = 10 l/kg, partikelstorlek < 4 mm
	Del 3: L/S = 2 och 8 l/kg, partikelstorlek < 4 mm
	Del 4: L/S = 10 l/kg, partikelstorlek < 10 mm

Nedbrytning av råavfall

EN 13657	Nedbrytning för senare bestämning av andelen element som är upplösliga i kungsvatten (delvis nedbrytning av fast avfall före elementär analys, så att silikatmatrisen förblir intakt)
EN 13656	Mikrovågsassisterad nedbrytning med en blandning av fluorvätesyra (HF), salpetersyra (HNO ₃) och saltsyra (HCl) för senare bestämning av elementen (total nedbrytning av det fasta avfallet före elementär analys)

Analys

ENV 12506	Analys av lakvatten – Bestämning av pH, As, Ba, Cd, Cl, Co, Cr, CrV1, Cu, Mo, Ni, NO ₂ , Pb, total S, SO ₄ , V och Zn (Analys av oorganiska komponenter i fast avfall eller dess lakvatten; större, mindre samt spårelement)
ENV 13370	Analys av lakvatten – Bestämning av ammonium – N, AOX, ledningsförmåga, Hg, fenolindex, TOC, lättillgänglig cyanid, fluorid (Analys av oorganiska komponenter i fast avfall eller dess lakvatten (anjoner))
prEN 14039	Bestämning av kolväteinnehållet i området C10–C40 genom gaskromatografi

Denna förteckning kommer att anpassas när fler CEN-standarder blir tillgängliga.

För provning och analyser för vilka inga CEN-standarder (ännu) finns att tillgå skall de tillämpade metoderna godkännas av de behöriga myndigheterna.

*Bilaga A***SÄKERHETSBEDÖMNING FÖR MOTTAGNING AV AVFALL FÖR UNDERJORDSFÖRVAR****1. SÄKERHETSPRINCIPER FÖR MOTTAGNING AV AVFALL FÖR UNDERJORDSFÖRVAR: ALLA TYPER****1.1 Den geologiska barriärens betydelse**

Syftet med att slutförvara avfall i underjordsförvar är att isolera det från biosfären. Avfallet, den geologiska barriären samt hålrummen, inbegripet eventuella konstruktioner, utgör ett system som måste uppfylla alla relevanta krav, på samma sätt som alla andra tekniska aspekter av lagringen.

För att kraven i ramdirektivet för vatten (2000/60/EG) skall vara uppfyllda måste det visas att anläggningen är säker på lång sikt (se avsnitt 1.2.7). I artikel 11.3 j i direktiv 2000/60/EG ingår ett allmänt förbud mot direkt utsläpp av föroreningar i grundvattnet. I artikel 4.1 b i i direktiv 2000/60/EG föreskrivs att medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att förebygga en försämring av statusen i alla grundvattenförekomster.

1.2 Platsspecifik riskbedömning

I riskbedömningen skall följande faktorer fastställas:

- Faran (i detta fall det deponerade avfallet).
- Den mottagande miljön (i detta fall biosfären och eventuellt grundvattnet).
- De vägar på vilka ämnen från avfallet kan nå biosfären.
- De effekter som skulle uppstå om ämnen når ut i biosfären.

Mottagningskriterierna för underjordsförvar skall bland annat härledas från analyser av berggrunden, och därför måste det visas att inga av de platsrelaterade villkor som anges i bilaga I till direktivet om deponering av avfall (med undantag för punkterna 2–5 i bilaga I) är relevanta.

Mottagningskriterierna för underjordsförvar kan fastställas endast utifrån de lokala förhållandena. Detta kräver att man visar att de utvalda jordlagren lämpar sig för lagring, dvs. en riskbedömning måste genomföras för inneslutningen, varvid man måste beakta hela avfallssystemet, alla konstruktioner och hålrum, samt berggrunden i vilken avfallet skall lagras.

En platsspecifik riskbedömning av anläggningen måste genomföras både för driftsfasen och för efterbehandlingsfasen. Dessa bedömningar skall läggas till grund för utvecklingen av nödvändiga kontroll- och säkerhetsåtgärder samt mottagningskriterier.

En integrerad analys av driftsförhållandena skall sammanställas, och skall omfatta följande punkter:

1. Geologisk bedömning.
2. Geomekanisk bedömning.
3. Hydrogeologisk bedömning.
4. Geokemisk bedömning.
5. Bedömning av inverkan på biosfären.
6. Bedömning av driftsfasen.
7. Långsiktig bedömning.
8. Bedömning av ytanläggningarnas inverkan på lagringsplatsen.

1.2.1 Geologisk bedömning

Det krävs ingående undersökningar av eller kunskaper om de geologiska förhållandena på platsen. Detta omfattar undersökningar och analyser av bergarter, jordarter och topografi. Den geologiska bedömningen bör visa om området är lämpligt för underjordsförvar. Lokalisering, frekvens och struktur för förkastningar och sprickbildningar i omkringliggande geologiska skikt, samt potentiell inverkan av seismisk aktivitet på dessa strukturer bör beaktas. Dessutom bör alternativa lagringsplatser övervägas.

1.2.2 Geomekanisk bedömning

Hållrummens stabilitet måste visas genom lämpliga undersökningar och prognoser. Undersökningen skall omfatta det deponerade avfallet. Bedömningsförfarandet skall analyseras och dokumenteras på ett systematiskt sätt.

Undersökningen bör visa följande:

1. Att man inte behöver räkna med några större deformationer av själva hållrummet eller av jordytan som skulle påverka driftsförhållandena i underjordsförvaret negativt eller erbjuda en förbindelse till biosfären.
2. Att hållrummets bärförmåga är tillräcklig för att förhindra att det kollapsar under drift.
3. Att det deponerade materialet är tillräckligt stabilt för de geomekaniska egenskaperna i den berggrund där det skall lagras.

1.2.3 Hydrogeologisk bedömning

Det krävs en ingående undersökning av de hydrauliska förhållandena för att man skall kunna bedöma grundvattenflödena i de omgivande skikten, utgående från uppgifter om berggrundens hydrauliska konduktivitet (förmåga att leda vatten) samt om sprickor och hydrauliska gradienter.

1.2.4 Geokemisk bedömning

Det krävs en ingående undersökning av berggrundens och grundvattnets sammansättning för att bedöma den nuvarande grundvattensammansättningen och dess potentiella utveckling i framtiden och för att se vilken typ och vilka mängder av sprickfyllande mineralier som förekommer och genomföra en kvantitativ mineralogisk beskrivning av den berggrund i vilken avfallet skall lagras. Man bör också bedöma vilka effekter förändringar av avfallet kan få på det geokemiska systemet.

1.2.5 Bedömning av inverkan på biosfären

Det krävs en undersökning av den biosfär som kan komma att påverkas av underjordsförvar. Man bör undersöka utgångslägen (baseline studies) i syfte att fastställa lokala naturliga bakgrunds nivåer av berörda ämnen.

1.2.6 Bedömning av driftsfasen

För driftsfasen skall analysen visa följande:

1. Hållrummens stabilitet enligt 1.2.2.
2. Att det inte föreligger någon oacceptabelt hög risk för att förbindelser skall uppstå mellan avfallet och biosfären.
3. Att det inte föreligger någon oacceptabelt hög risk som kan påverka anläggningens drift.

När driftsäkerheten demonstreras skall en systematisk analys av anläggningens drift läggas fram, utgående från särskilda uppgifter om avfallsregistret, anläggningens förvaltning och driftsystemet. Det skall visas att avfallet inte kommer att reagera kemiskt eller fysikaliskt med berggrunden på något sätt som kan minska berggrundens styrka och täthet eller medföra ett hot mot själva lagringen. Därför bör, utöver avfall som utesluts genom artikel 5.3 i direktivet om deponering av avfall, inte heller avfall som kan antändas spontant under lagringsvillkoren (temperatur, fuktighet), produkter i gasform, lättflyktigt avfall och avfall från insamlingar av oidentifierade blandningar tas emot.

Särskilda händelser som kan leda till förbindelser mellan avfallet och biosfären under driftsfasen bör identifieras. De olika typerna av potentiella risker i samband med driften bör sammanfattas i särskilda klasser. Deras tänkbara effekter bör bedömas. Det bör visas att det inte föreligger några oacceptabelt höga risker för att det lagrade avfallet skall komma i kontakt med biosfären. Beredskapsplaner bör utarbetas.

1.2.7 Långsiktig bedömning

För att överensstämja med målen för hållbar deponering måste riskbedömningen vara långsiktig. Det måste fastställas att inga förbindelser till biosfären kommer att uppstå under långsiktigt underjordsförvar efter anläggningens driftsfas.

Underjordsförvarets barriärer (t.ex. avfallets kvalitet, konstruktionerna, igenfyllnad och försegling av schakt och borrhål), berggrundens kvalitet, de omgivande skikten och de överliggande jordlagren skall bedömas kvantitativt på lång sikt och utvärderas utgående från platsspecifika uppgifter eller tillräckligt försiktiga antaganden. Geokemiska och geohydrologiska förhållanden som till exempel grundvattenflöden (se avsnitt 1.2.3 och 1.2.4.), barriärernas effektivitet, naturlig försvagning samt läckage av det deponerade avfallet skall beaktas.

Underjordsförvarets långsiktiga säkerhet skall beläggas genom en säkerhetsbedömning som omfattar en beskrivning av det ursprungliga tillståndet vid en angiven tidpunkt (t.ex. det ögonblick då underjordsförvaret stängs), följd av ett scenario som visar viktiga förändringar som förväntas inträda under geologiska tidsrymder. Slutligen skall konsekvenserna av utsläpp av de berörda ämnena från underjordsförvaret bedömas i olika scenarier som visar de olika tänkbara utvecklingarna i biosfären, geosfären och underjordsförvaret.

Behållare och hållrumsväggarnas beläggning skall inte beaktas vid bedömningen av långsiktiga risker i avfallsdeponier, eftersom deras livslängd är begränsad.

1.2.8 Bedömning av ytanläggningarnas inverkan på lagringsplatsen

Även om avfallet är avsett för underjordisk deponering kommer det till en början att lastas av, provas och eventuellt lagras ovan jord, innan det når sin slutliga destination. Mottagningsanläggningarna måste vara konstruerade och drivna på ett sätt som gör att skador på människors hälsa och den lokala miljön förebyggs. Dessa anläggningar måste uppfylla samma krav som alla andra anläggningar för mottagning av avfall.

1.2.9 Bedömning av övriga risker

För att skydda arbetstagarna skall avfall endast deponeras i underjordsförvar om det kan skiljas från gruvdrift på ett säkert sätt. Avfall skall inte tas emot om det innehåller eller kan generera farliga ämnen som kan skada människors hälsa, till exempel patogena bakterier som kan ge upphov till överförbara sjukdomar.

2. MOTTAGNINGSKRITERIER FÖR UNDERJORDSFÖRVAR: ALLA TYPER

2.1 Undantaget avfall

Mot bakgrund av avsnitten 1.2.1–1.2.8 skall avfall som kan genomgå oönskad fysisk, kemisk eller biologisk förändring efter deponering inte lagras i underjordsförvar. Hit hör följande:

- a) Avfall som omfattas av förteckningen i artikel 5.3 i direktivet om deponering av avfall.
- b) Avfall och dess behållare som kan reagera med vatten eller med berggrunden under de förhållanden som råder vid lagringen, och leda till
 - förändrad volym,
 - generering av självantändliga eller giftiga eller explosiva ämnen eller gaser, eller
 - andra reaktioner som kan hota driftsäkerheten eller orsaka skada på barriären.

Avfall som kan reagera med annat avfall skall definieras och klassificeras i grupper av avfallstyper som är förenliga med varandra. De olika förenlighetsgrupperna skall skiljas åt fysiskt vid lagringen.

- c) Biologiskt nedbrytbart avfall.
- d) Kraftigt illaluktande avfall.
- e) Avfall som kan generera blandningar av gas och luft som är giftiga eller explosiva. Detta gäller särskilt för avfall som
 - framkallar koncentrationer av giftiga gaser på grund av tryck på olika avfallskomponenter,
 - i en behållare i mättat tillstånd framkallar koncentrationer som utgör mer än 10 % av den koncentration som motsvarar den lägre explosionsgränsen.
- f) Avfall som inte är tillräckligt stabilt för att motsvara de geomekaniska förhållandena.
- g) Självantändligt avfall eller avfall som spontant kan antändas under de förhållanden som råder vid lagringen, gasformiga produkter, lättflyktigt avfall och avfall som kommer från insamling av oidentifierade blandningar.
- h) Avfall som innehåller eller kan generera patogena bakterier som kan ge upphov till överförbara sjukdomar (detta fastställs redan i artikel 5.3 c i direktivet om deponering av avfall).

2.2 Förteckning över avfall som är lämpligt för underjordsförvar:

Inert avfall, farligt och icke-farligt avfall som inte undantas genom 2.1 och 2.2 kan lämpa sig för underjordsförvar.

Medlemsstaterna får ta fram förteckningar över avfall som kan tas emot i underjordsförvar i enlighet med de klasser som fastställs i artikel 4 i direktivet om deponering av avfall.

2.3 Platsspecifik riskbedömning

När avfall tas emot vid en viss plats måste en platsspecifik riskbedömning genomföras.

Den platsspecifika bedömning som anges i avsnitt 1.2 för avfall som skall tas emot i underjordsförvar skall visa att avfallet är tillräckligt isolerat från biosfären. Kriterierna skall uppfyllas under lagringsvillkor.

2.4 Mottagningsvillkor

Avfall får endast deponeras i underjordsförvar om det kan skiljas från gruvdrift på ett säkert sätt.

Avfall som kan reagera med annat avfall skall definieras och klassificeras i grupper av avfallstyper som är förenliga med varandra. De olika förenlighetsgrupperna skall skiljas åt fysiskt vid lagringen.

3. YTTERLIGARE ÖVERVÄGANDEN: SALTGRUVOR

3.1 Den geologiska barriärens betydelse

När det gäller saltgruvor har berggrunden runt avfallet två viktiga uppgifter, sett ur säkerhetssynpunkt:

- Den fungerar som inneslutning för avfallet.
- Tillsammans med de ogenomträngliga bergskikten över och under lagringsplatsen (t.ex. anhydrit) fungerar den som geologisk barriär mot grundvatten, och hindrar detta från att tränga in i deponin. Där så behövs hindrar den också vätskor och gaser från att tränga ut från deponin. Om denna geologiska barriär bryts av schakt och borrhål måste dessa förseglas under driften för att förhindra att vatten tränger in. När den underjordiska deponin stängs måste de tillslutas hermetiskt. Om mineralbrytningen fortsätter efter det att deponin stängts måste deponiområdet föreglas med en hydrauliskt ogenomtränglig fördämning när deponin tas ur bruk. Denna fördämning skall konstrueras i enlighet med det beräknade hydrauliska trycket för det djup på vilket deponin befinner sig, så att vatten som kan läcka in i den aktiva gruvan inte kan tränga in i deponiområdet.
- I saltgruvor anses saltet tillhandahålla fullständig inneslutning. Avfallet kommer endast i kontakt med biosfären vid olycksfall eller till följd av geologiska företeelser som jordförskjutningar eller erosion (exempelvis om havsnivån stiger). Det skall vara osannolikt att avfallet förändras vid lagringen, och konsekvenserna av sådana olycksscenarier måste beaktas.

3.2 Långsiktig bedömning

När man visar att en underjordisk lagringsplats i saltberget är säker på lång sikt skall man utgå ifrån att saltet utgör en barriär. Saltberg uppfyller kravet på att vara ogenomträngligt för gaser och vätskor, att kunna innesluta avfall, på grund av sina konvergerande egenskaper, och att helt innesluta avfallet efter transformationsprocessen.

Saltbergets konvergerande egenskaper står därför inte i strid med kravet på stabila hålrum under driftsfasen. Stabiliteten är viktig, eftersom den garanterar driftssäkerhet, och för att man skall kunna vara säker på att den geologiska barriären håller under obegränsad tid, så att biosfären skyddas även i framtiden. Avfallet skall isoleras permanent från biosfären. Kontrollerad sättning av de skikt som ligger över deponin och andra defekter på lång sikt skall tillåtas endast om det kan visas att enbart sprickfria förändringar kommer att äga rum, att den geologiska barriären förblir hel och inga förbindelser uppstår genom vilka vatten skulle kunna tränga in till avfallet eller avfallet eller komponenter av detta nå ut till biosfären.

4. YTTERLIGARE ÖVERVÄGANDEN: BERGGRUND

Djuplagring i berggrund definieras här som underjordsförvar på ett djup av flera hundra meter, där berggrunden består av olika vulkaniska bergarter som granit eller gnejs, men också kan innehålla sediment-bergarter som kalksten och sandsten.

4.1 Säkerhetsprinciper

Djuplagring i berggrunden är ett bra sätt att undvika att belasta framtida generationer med ansvaret för avfallet, eftersom sådana lager skall konstrueras så att de är passiva och inte kräver något underhåll. Dessutom bör konstruktionen tillåta att avfallet hämtas upp igen eller att framtida rättelseåtgärder vidtas. Lagringsplatsen bör vara konstruerad så att inga negativa miljöeffekter eller faror som kan uppstå till följd av de nuvarande generationernas aktiviteter drabbar kommande generationer.

Det viktigaste elementet i säkerhetsprinciperna för underjordsförvar av avfall är att avfallet skall isoleras från biosfären, och att föroreningar som kan läcka från avfallet skall oskadliggöras på naturlig väg. För vissa farliga ämnen och typer av farligt avfall har det visat sig nödvändigt att skydda samhället och miljön mot ständig exponering under långa tidsperioder. Det kan röra sig om flera tusentals år. Sådana skyddsnivåer kan uppnås genom djuplagring i berggrunden. Lagringsplatser för avfall i berggrunden kan antingen läggas i gamla gruvor, där driften avslutats, eller i nya lagringsutrymmen.

Total inneslutning är inte möjlig vid deponering i berggrunden. Underjordsförvaret måste konstrueras så att de omkringliggande skiktens naturliga fastläggande förmåga lindrar effekterna av föroreningar tillräckligt för att det inte skall uppstå några irreversibla negativa effekter på miljön. Det innebär att den omkringliggande miljöns förmåga att lindra och bryta ned föroreningar avgör huruvida utsläpp från sådana lagringsanläggningar håller sig på en godtagbar nivå.

Bestämmelserna i EU:s ramdirektiv för vatten (2000/60/EG) kan endast uppfyllas om man kan visa att en anläggning är säker på lång sikt (se punkt 1.2.7). Djuplagringssystemens funktion måste bedömas på ett övergripande sätt, så att det visas att systemets alla olika komponenter fungerar på ett samordnat sätt. Vid djuplagring i berggrunden ligger deponin under grundvattennivån. I artikel 11.3 j i direktivet förbjuds rent allmänt direkta utsläpp av föroreningar i grundvattnet. I artikel 4.1 b i i direktivet föreskrivs att medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att förebygga en försämring av statusen i alla grundvattenförekomster. Vid djuplagring i berggrunden efterlevs denna bestämmelse genom att inga utsläpp av farliga ämnen från lagringsplatsen når biosfären, inbegripet grundvattnets övre delar som står i kontakt med biosfären, i några koncentrationer eller mängder som kan leda till negativa effekter. Därför måste vattenflöden till och i biosfären bedömas. Man bör också bedöma vilka effekter förändringar kan få på det geohydrauliska systemet.

Gasbildning kan förekomma vid djuplagring i berggrunden, t.ex. genom långsiktig nedbrytning av avfallet, dess förpackning eller av byggnadskonstruktioner. Detta måste därför beaktas när lagringsplatser för djuplagring i berggrunden konstrueras.

*Bilaga B***ÖVERSIKT ÖVER DE DEPONERINGSMÖJLIGHETER SOM ERBJUDS I DIREKTIVET OM DEPONERING AV AVFALL****Inledning**

I figur 1 ges en överblick över deponeringsmöjligheterna för avfall enligt direktivet om deponering av avfall, samt några exempel på delklasser av de huvudsakliga deponiklasserna. Man börjar i övre vänstra hörnet och utgår från en typ av avfall som skall deponeras. I enlighet med artikel 6 a i direktivet om deponering av avfall krävs viss behandling innan de flesta typer av avfall får deponeras. Den allmänna definitionen av "behandling" är relativt bred, och medlemsstaternas behöriga myndigheter har stor frihet att bestämma vad sådan behandling skall omfatta. Det förutsätts att avfallet inte hör till någon av de klasser som ingår i förteckningen i artikel 5.3 i direktivet om deponering av avfall.

Deponering av inert avfall

Den första frågan man bör ställa sig är huruvida avfallet är klassificerat som farligt. Om avfallet inte är farligt (enligt direktivet om farligt avfall (91/689/EG) och den gällande avfallslistan) kan nästa fråga vara huruvida avfallet är inert. Om det uppfyller kriterierna för avfall som får deponeras på deponier för inert avfall (klass A, se figur 1 och tabell 1) kan avfallet tas emot på deponier för inert avfall.

Inert avfall kan också deponeras på deponier för icke-farligt avfall, förutsatt att det uppfyller gällande kriterier (vilket normalt sett bör vara fallet).

Deponering av icke-farligt avfall, inklusive delklasser

Om det inte rör sig om farligt eller inert avfall torde det röra sig om icke-farligt avfall, som följaktligen bör tas emot vid deponier för icke-farligt avfall. Medlemsstaterna får definiera delklasser för deponier för icke-farligt avfall i enlighet med sina nationella avfallsstrategier, förutsatt att kraven i direktivet om deponering av avfall uppfylls. I figur 1 visas tre viktiga delklasser av deponier för icke-farligt avfall: deponier för oorganiskt avfall med låg halt av organiskt/biologiskt nedbrytbart material (B1), deponier för organiskt avfall (B2) samt deponier för blandat icke-farligt avfall med betydande mängder både organiskt/biologiskt nedbrytbart och oorganiskt material. Deponier i klass B1 kan delas in ytterligare i deponier som inte uppfyller kriterierna i avsnitt 2.2.2 för oorganiskt icke-farligt avfall som kan deponeras tillsammans med stabilt, icke-reaktivt farligt avfall (B1a) och deponier för avfall som uppfyller dessa kriterier (B1b). Deponier i klass B2 kan till exempel delas in ytterligare i bioreaktor-deponier och deponier för mindre reaktivt, biologiskt behandlat avfall. Ytterligare indelning av deponier för icke-farligt avfall kan vara önskvärd i vissa medlemsstater, och i varje delklass kan deponier för en enda typ av avfall och deponier för solidifierat/monolitiskt avfall definieras (se fotnot efter tabell 1). Medlemsstaterna får utveckla nationella mottagningskriterier för att garantera att icke-farligt avfall kategoriseras i de olika delklasserna av deponier för icke-farligt avfall på korrekt sätt. Om ingen indelning i delklasser av deponier för icke-farligt avfall önskas kan allt icke-farligt avfall deponeras på deponier för blandat icke-farligt avfall (klass B3) (förutsatt, naturligtvis, att bestämmelserna i artiklarna 3 och 5 i direktivet om deponering av avfall efterlevs).

Deponering av stabilt, icke-reaktivt farligt avfall på deponier för icke-farligt avfall

Om det rör sig om farligt avfall (enligt direktiv 91/689/EG och gällande avfallslista) kan behandlingen ha medfört att avfallet uppfyller mottagningskriterierna för stabilt, icke-reaktivt farligt avfall vid deponier för icke-farligt avfall, i deponiceller för oorganiskt avfall med låg halt av organiskt/biologiskt nedbrytbart material som uppfyller kriterierna i avsnitt 2.2.2 (klass B1b). Avfallet måste vara granulärt (och skall vara kemiskt stabilt) eller solidifierat/monolitiskt.

Deponering av farligt avfall

Om det farliga avfallet inte uppfyller kriterierna för deponering på deponier i klass B1b eller i deponiceller för icke-farligt avfall, kan nästa fråga vara huruvida det uppfyller mottagningskriterierna för deponier för farligt avfall (klass C). Om dessa kriterier uppfylls kan avfallet deponeras på deponier för farligt avfall.

Om mottagningskriterierna för deponier för farligt avfall inte uppfylls kan avfallet behöva genomgå ytterligare behandling och sedan provas igen, utgående från kriterierna, till dess att de uppfylls.

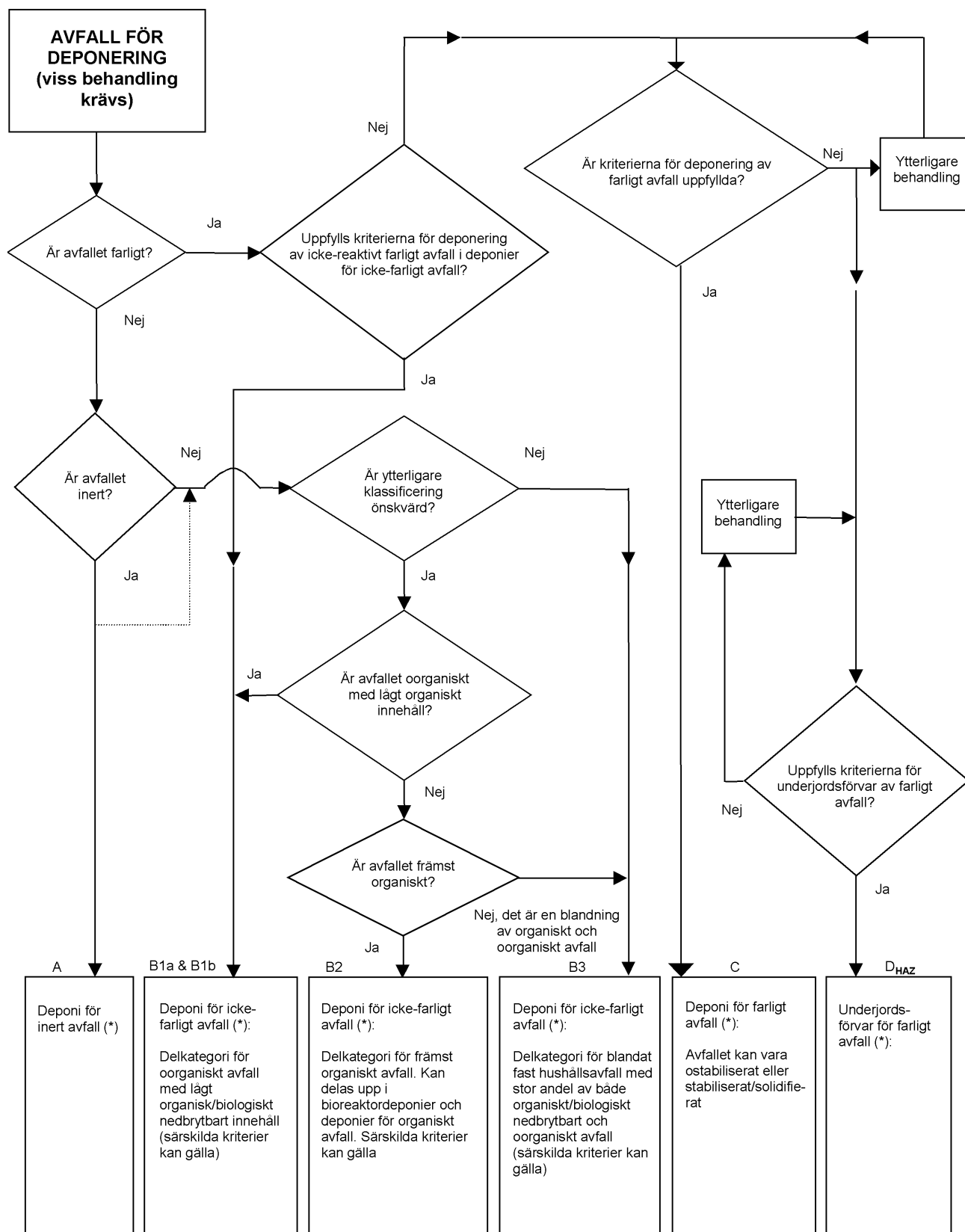
Underjordsförvar

Alternativt kan avfallet provas utgående från kriterierna för underjordsförvar. Om dessa kriterier uppfylls kan avfallet deponeras i anläggningar för underjordsförvar av farligt avfall (deponiklass D_{haz}). Om kriterierna för underjordsförvar inte uppfylls kan avfallet behöva genomgå ytterligare behandling och provas igen.

Även om underjordsförvar sannolikt reserveras för särskilt farligt avfall kan denna delklass i princip även användas för inert avfall (klass D_{inert}) och icke-farligt avfall (klass $D_{\text{non-haz}}$).

Figur 1

Diagram över deponimöjligheterna i direktivet om deponering av avfall

(*) I princip är underjordsförvar också möjlig för inert och icke-farligt avfall.

Tabell 1

Översikt över deponiklasser och exempel på delklasser

Deponiklass	Viktiga delklasser (underjordsförvar, mono-deponier och deponier för solidifierat monolitiskt avfall (*) som lämpar sig för alla deponiklasser)	ID	Mottagningskriterier
Deponi för inert avfall	Deponier som tar emot inert avfall	A	Kriterier för utlakning och halt av organiska komponenter har fastställts på EU-nivå (avsnitt 2.1.2). Kriterier för andel oorganiska komponenter kan komma att fastställas på medlemsstatsnivå.
Deponi för icke-farligt avfall	Deponier för oorganiskt, icke-farligt avfall med låg halt av organiskt/biologiskt nedbrytbart material, där avfallet inte uppfyller de kriterier som fastställs i avsnitt 2.2.2, för sådant oorganiskt icke-farligt avfall som får deponeras tillsammans med stabilt, icke-reaktivt farligt avfall.	B1a	Kriterier för utlakning och total halt av organiska komponenter har inte fastställts på EU-nivå.
	Deponier för oorganiskt, icke-farligt avfall med låg halt av organiskt/biologiskt nedbrytbart material.	B1b	Kriterier för utlakning och total halt av organiska komponenter, samt andra egenskaper, har fastställts på EU-nivå, gemensamt för icke-farligt granulärt och stabilt avfall, icke-reaktivt avfall (avsnitt 2.2). Ytterligare stabilitetskriterier för det senare avfallet skall fastställas på medlemsstatsnivå. Kriterier för monolitiskt avfall skall fastställas på medlemsstatsnivå.
	Deponier för organiskt icke-farligt avfall.	B2	Kriterier för utlakning och total halt av organiska komponenter har inte fastställts på EU-nivå.
	Deponier för blandat icke-farligt avfall med stor andel av både organiskt/biologiskt nedbrytbart material och oorganiskt material.	B3	Kriterier för utlakning och total halt av organiska komponenter har inte fastställts på EU-nivå.
Deponi för farligt avfall	Ytdeponier för farligt avfall	C	Kriterier för utlakning för farligt granulärt avfall och total halt av vissa komponenter har fastställts på EU-nivå (avsnitt 2.4). Kriterier för monolitiskt avfall skall fastställas på medlemsstatsnivå. Ytterligare kriterier för andel av förorenande ämnen kan fastställas på medlemsstatsnivå.
	Underjordsförvar	D _{HAZ}	Särskilda krav på EU-nivå finns i bilaga A.

(*) Delklasser av monolitiskt avfall är endast relevanta för B1, C och D_{HAZ} samt möjligtvis A. medlemsstater = EU:s medlemsstater.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 10 januari 2003

om avslående av en ansökan om undantag från rådets beslut 2001/822/EG när det gäller ursprungsreglerna för socker från Nederländska Antillerna

[delgivet med nr K(2002) 5501]

(2003/34/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 37 i bilaga III till detta, och

av följande skäl:

- (1) Bilaga III till beslut 2001/822/EG avser definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" och metoder för administrativt samarbete. Enligt artikel 37.1 i detta får undantag från dessa ursprungsregler godkännas när befintliga industriernas utveckling eller tillkomsten av nya industrier i ett land eller ett territorium gör detta motiverat, medan det enligt artikel 37.4 i samtliga fall skall undersökas om reglerna för ursprungskumulation möjliggör en lösning av problemet.
- (2) Nederländerna ansökte den 20 februari 2002 om undantag från ursprungsregeln när det gäller en årlig kvantitet på 3 000 ton socker, som har ursprung i ett annat land än ett AVS-land och som importeras från Colombia till Nederländska Antillerna för förädling och senare export till gemenskapen under en period av fem år och förväntas få positiva konsekvenser för utvecklingen av den befintliga industrin. Nederländerna begärde att undantaget skulle tillämpas inom den årliga kvantiteten på 28 000 ton enligt bestämmelserna om ursprungskumulation mellan AVS-staterna, ULT och gemenskapen i artikel 6.4 i bilaga III till beslut 2001/822/EG.
- (3) Den 13 maj 2002 tog Nederländerna tillbaka sin ansökan i avvaktan på resultatet av en ytterligare undersökning av möjligheterna att leverera socker från AVS-länderna till den berörda producenten.
- (4) Den 4 oktober 2002 lämnade Nederländerna ytterligare upplysningar, enligt vilka sockertillverkare i fem olika AVS-stater i maj och juni 2002 vägrat att till produ-

centen leverera det socker som begärts, medan en sockertillverkare i Guyana var beredd att leverera den begärda kvantiteten och kvaliteten men till ett pris (450 US-dollar per ton fob Georgetown) som var mycket högre än priset på det colombianska sockret (275 US-dollar per ton fritt köparens lager). Nederländerna begärde att ansökan om undantag från ursprungsregeln skulle prövas på nytt, framför allt på grundval av dessa upplysningar.

- (5) Nederländerna pekade framför allt på att lönekostnaderna och de löpande kostnaderna på Antillerna uppgår till 1 095 570 euro för 3 000 färdiga produkter. Värdet på de färdiga produkterna uppgår till 3 241 200 euro.
- (6) En undersökning av de upplysningar som tillhandahållits visar att mervärdet på transaktionen, enligt definitionen i artikel 1 i, överstiger 45 % av priset fritt fabrik för den färdiga produkten, både för socker från Colombia och Guyana.
- (7) Enligt de upplysningar som Nederländerna lämnat med anledning av ansökan av den 20 februari 2002, erhöll producenten inom ramen för den årliga kvoten på 28 000 ton för 2002 en importlicens för en kvantitet på 6 222 ton. Den ansökan som producenten ingav för år 2002 i enlighet med artikel 6 i kommissionens förordning (EG) nr 192/2002 ⁽²⁾ avsåg följaktligen en kvantitet på 10 000 ton. Enligt bestämmelserna i artikel 6.1 i förordning (EG) nr 192/2000 skulle producenten lämna in sin ansökan för 2002 till de nationella myndigheterna inom de tio första arbetsdagarna i februari det året. Den berörda producenten lämnade in sin ansökan om importlicens innan Nederländerna lämnade in sin ursprungliga ansökan om undantag från ursprungsreglerna. När den berörda producenten lämnade in sin ansökan om importlicens kunde han inte anta att ett undantag från ursprungsreglerna skulle godkännas och tog därför en risk med avseende på huruvida något av certifikaten eller samtliga certifikat skulle kunna användas med den eventuella följden att garantin förlo-
rades.

⁽¹⁾ EGT L 314, 30.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 55.

- (8) Mot bakgrund av dessa omständigheter är det undantag som ansökan avser inte berättigat enligt artikel 37.1 i bilaga III. De upplysningar som tillhandahållits visar att reglerna rörande ursprungskumulation kan ge en lösning på problemet. Det har framför allt inte lämnats några upplysningar om att transaktionen med socker från Guyana skulle vara så oekonomisk att producenten skulle bli tvungen att upphöra med sin verksamhet. Eftersom mervärdet för transaktionen i fallet med socker från både Colombia och Guyana dessutom överstiger 45 % av priset fritt fabrik för den färdiga produkten, är inte artikel 37.7 tillämplig.

- (9) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ansökan som Nederländerna ursprungligen lämnade in den 20 februari 2002 och som kompletterades den 4 oktober 2002 avseende ett undantag från beslut 2001/822/EG när det gäller ursprungsreglerna för socker från Nederländska Antillerna skall avslås.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 10 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 10 januari 2003

om ett principiellt erkännande av fullständigheten hos den dokumentation som lämnats in för detaljerad granskning inför ett eventuellt införande av benalaxyl-M, bentiavalikarb, 1-metylcyklopropen, protikonazol och fluoxastrobin i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden

[delgivet med nr K(2002) 5575]

(Text av betydelse för EES)

(2003/35/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2002/81/EG⁽²⁾, särskilt artikel 6.3 i detta, och

av följande skäl:

- (1) I direktiv 91/414/EEG föreskrivs att en gemenskapsförteckning skall upprättas över de verksamma ämnen som får användas i växtskyddsmedel.
- (2) En samlad dokumentation över det verksamma ämnet benalaxyl-M lämnades in av Isagro, Italien, till de portugisiska myndigheterna den 22 februari 2002 med en begäran om att detta verksamma ämne skulle föras in i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. En samlad dokumentation över det verksamma ämnet bentiavalikarb lämnades in av Kumiai Chemicals Industry Co Ltd, till myndigheterna i Belgien den 19 april 2002. En samlad dokumentation över det verksamma ämnet 1-metylcyklopropen lämnades in av Rohm and Haas, till myndigheterna i Förenade kungariket den 28 februari 2002. En samlad dokumentation över det verksamma ämnet protikonazol lämnades in av Bayer Crop Science, till myndigheterna i Förenade kungariket den 25 mars 2002. En samlad dokumentation över det verksamma ämnet fluoxastrobin lämnades in av Bayer Crop Science, till myndigheterna i Förenade kungariket den 25 mars 2002.
- (3) Myndigheterna i Portugal, Belgien och Förenade kungariket har uppgett för kommissionen att dokumentationen efter en första genomgång verkar vara fullständig när det gäller kraven på uppgifter och upplysningar enligt bilaga II till direktiv 91/414/EEG. Dokumentationen verkar även innehålla de uppgifter och upplysningar som krävs enligt bilaga III till direktiv 91/414/EEG när det gäller ett växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet i fråga. I enlighet med artikel 6.2 i direktiv 91/414/EEG överlämnade de sökande företagen därefter dokumentationen till kommissionen och övriga medlemsstater varvid den vidarebefordrades till Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

- (4) Genom detta beslut ges en formell bekräftelse på gemenskapsnivå av att dokumentationen i princip anses uppfylla kraven på uppgifter och upplysningar enligt bilaga II och, när det gäller åtminstone ett växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet i fråga, enligt bilaga III till direktiv 91/414/EEG.
- (5) Detta beslut bör inte frånta kommissionen rätten att begära att det sökande företaget lämnar in ytterligare uppgifter och upplysningar till den medlemsstat som är utsedd till rapporterande medlemsstat för ett visst ämne för att klargöra vissa punkter i dokumentationen.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den dokumentation beträffande de verksamma ämnen som anges i bilagan till detta beslut och som har överlämnats till kommissionen och medlemsstaterna för att ämnena i fråga skall kunna föras in i bilaga I till direktiv 91/414/EEG uppfyller i princip kraven på uppgifter och upplysningar enligt bilaga II till direktiv 91/414/EEG.

Dokumentationen uppfyller också, med hänsyn till de föreslagna användningsområdena, de krav beträffande uppgifter och upplysningar som anges i bilaga III till direktiv 91/414/EEG när det gäller ett växtskyddsmedel som innehåller de verksamma ämnena.

Artikel 2

De rapporterande medlemsstaterna skall göra en noggrann granskning av dokumentationen i fråga och överlämna resultatet av granskningen, tillsammans med eventuella rekommendationer beträffande huruvida de verksamma ämnena bör införas eller ej i bilaga I till direktiv 91/414/EEG och eventuella villkor för detta, till kommissionen så snart som möjligt och senast inom ett år efter offentliggörandet av detta beslut i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 276, 12.10.2002, s. 28.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 10 januari 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

*BILAGA***Verksamma ämnen som omfattas av detta beslut**

Nr	Trivialnamn och CIPAC-identifikationsnummer	Sökande	Datum för tillämpning	Rapporterande medlemsstat
1	Benalaxyl-M Inget nummer har tilldelats	Isagro, Italy	22.2.2002	Portugal
2	Bentialvalikarb CIPAC-nummer 744	Kumiai Chemicals Industry Co Ltd	19.4.2002	Belgien
3	1-metylcyklopropen Inget nummer har tilldelats	Rohm and Haas	28.2.2002	Förenade kungariket
4	Protioconazol CIPAC-nummer 745	Bayer AG	25.3.2002	Förenade kungariket
5	Fluoxastrobin CIPAC-nummer 746	Bayer AG	25.3.2002	Förenade kungariket